

indeks

57

WYDANIE
SPECJALNE

2001

ISSN 1427-2991

PISMO POLITECHNIKI ŚWIĘTOKRZYSKIEJ

POLITECHNIKA ŚWIĘTOKRZYSKA
BIBLIOTEKA GŁÓWNA

- PROFESOR HENRYK FRĄCKIEWICZ
TWÓRCA BIBLIOTEKI GŁÓWNEJ POLITECHNIKI ŚWIĘTOKRZYSKIEJ
- BIBLIOTEKA XXI WIEKU
- AKADEMICKIE CENTRUM ZASOBÓW INFORMACYJNYCH

Biblioteka Główna w budowie

W numerze:

Profesor Henryk Frąckiewicz
– twórca Biblioteki Głównej
Politechniki Świętokrzyskiej

Biblioteka Główna PŚk –
charakterystyka obiektu

Minęło już ponad 10 lat...

Od pomysłu do realizacji –
rozmowa z prof. Andrzejem
Neimitzem, rektorem Politechniki
Świętokrzyskiej w latach 1990-96

Biblioteka XXI wieku –
rozmowa z dyrektorem Biblioteki
Głównej PŚk mgr Danutą Kapinos

Architektura sprzyjająca nauce –
rozmowa z architektem
Władysławem Markulisem

Akademickie Centrum Zasobów
Informacyjnych

Źródło – biblioteka – użytkownik

Nowa biblioteka – stare potrzeby

Kronika ważniejszych wydarzeń

Informacja naukowa

Konsorcja czasopism
elektronicznych

Bazy czasopism

Informacja patentowa

Biblioteka nie może być gorsza
niż rzeczywistość za jej oknami

Rozmowy z czytelnikami

Szanowni Państwo,

Gmach Biblioteki Głównej Politechniki Świętokrzyskiej został ukończony. Mimo iż pełne jej wyposażenie i uruchomienie wymaga jeszcze wielu środków finansowych i czasu, jest to moment przełomowy dla Politechniki, środowiska naukowego regionu i jego społeczności. Dotychczasowe marzenia o nowoczesnej bibliotece, służącej całemu regionowi, stają się realne. Marzenia te sięgają początku lat dziewięćdziesiątych i obejmują kadencje trzech rektorów.

Starania o budowę nowoczesnej biblioteki rozpoczął prof. A. Neimitz (rektor 1990-96), który doprowadził do powstania jej projektu oraz wpisania inwestycji do planów Ministerstwa Edukacji Narodowej. Projekt ten, z niewielkimi zmianami, realizowany jest w całości w chwili obecnej. Budowę rozpoczął prof. H. Frąckiewicz (rektor 1970-75, 1996-99) uzyskując fundusze MEN, wsparte funduszami własnymi i samorządowymi. Ograniczenia w finansowaniu centralnym sprawiły, iż początek budowy był bardzo dramatyczny. Tylko dzięki determinacji rektora prof. H. Frąckiewicza, całego środowiska Politechniki, władz samorządowych regionu oraz firm realizujących inwestycję (że wspomnę tu pomoc R. Zbróga, dyrektora KPBP BICK) udało się budowę rozpocząć i realizować. Mnie, w bardzo trudnych warunkach ograniczeń finansowania budżetowego oraz zmian organizacyjnych, przyszło budowę kontynuować i zakończyć. Udało się to dzięki wsparciu całego środowiska Politechniki, władz samorządowych oraz życzliwości MEN.

Znaczenia nowoczesnej biblioteki dla Politechniki i całego regionu świętokrzyskiego nie można przecenić. Dla Politechniki, jej studentów i pracowników, jest to podstawowy warunek właściwego kształcenia i rozwoju naukowego. Bez biblioteki, rozszerzonej o możliwość swobodnego korzystania z zasobów informatycznych, a w ten sposób zasobów całego świata, trudno wyobrazić sobie nowoczesną uczelnię, a za taką się uważamy. To właśnie biblioteka będzie jednym z bardzo ważnych elementów rozwoju uczelni na drodze do uzyskania statusu uniwersyteckiego.

Biblioteka, razem z Akademickim Centrum Zasobów Informacyjnych, będzie udostępniona całemu środowisku naukowemu regionu świętokrzyskiego, w tym szkołom publicznym i niepublicznym. Koncentracja całej bazy informacyjnej pozwoli na rozszerzenie zakresu dostępu do informacji oraz ograniczy koszty utrzymania i wykorzystania Centrum. Swobodny dostęp do informacji naukowych jest podstawowym elementem akademickości całego regionu.

Wiesław Trąpczyński

Rektor Politechniki Świętokrzyskiej

indeks

Zespół redakcyjny:

Krzysztof Grysa – redaktor naczelny,

Krystyna Solakiewicz,

Olga Darewicz-Uberman

Projekt okładki: Tadeusz Uberman

Skład komputerowy: Wojciech Rębiś

Adres redakcji: Politechnika Świętokrzyska,
25-314 Kielce, Al. Tysiąclecia Państwa
Polskiego 7, bud. A, pok. 107, tel. (041) 34-
24-549, e-mail: grysa@friko6.onet.pl

Druk: Color Press, tel. (0-41) 36 69 522

Redakcja zastrzega sobie prawo redagowania
i skracania tekstów.

Realizacja projektu TEMPUS UM Jep 13242-98 „Rozwój technik zarządzania biblioteką jako część TQM uczelni” rozpoczęta w 1998 r. przyczyniła się do utworzenia nowoczesnego Akademickiego Centrum Zasobów Informacyjnych.

Niniejszy numer „Indeksu” został w całości sfinansowany ze środków projektu.

Redakcja „Indeksu” dziękuje dyrektor BG mgr Danucie Kapinos oraz pracownikom Biblioteki Głównej Politechniki Świętokrzyskiej za współpracę przy opracowaniu pisma.

Profesor Henryk Frąckiewicz

– twórca Biblioteki Głównej Politechniki Świętokrzyskiej

Okolicznościowe wydanie „Indeksu” ukazuje się w związku z zakończeniem budowy gmachu Biblioteki Głównej, będącej jednym z najważniejszych wydarzeń w życiu naszej Uczelni. W tym radosnym dniu, w którym będziemy zapewne mieli zaszczyt gościć wielu przyjaciół, zabraknie kogoś, kto powinien być gospodarzem i głównym bohaterem tej uroczystości – Prof. Henryka Frąckiewicza. Jemu więc, faktycznemu budowniczemu Biblioteki, pragnę poświęcić to wspomnienie.

Profesora Henryka Frąckiewicza (dla przyjaciół – Henia) poznałem w roku 1967 na Politechnice Warszawskiej jako Jego student. Los zetknął nas znów w końcu lat 70. w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk – IPPT PAN – i od tej pory współpracowaliśmy ze sobą aż do Jego śmierci.

Był osobą fascynującą. Imponował mi rozległością swych zainteresowań, a przede wszystkim swoją pasją twórczą, i to zarówno na płaszczyźnie naukowej, co pozwoliło mu osiągnąć wysokie godności na tym polu, jak i w działalności czysto praktycznej, czego przykładem jest Politechnika Świętokrzyska. Dziś powiedzielibyśmy, że był człowiekiem kreatywnym w jak najbardziej dosłownym znaczeniu.

Nie miałem, niestety, okazji śledzić działalności prof. Frąckiewicza w latach siedemdziesiątych, kiedy to – w znacznej mierze Jego staraniem, jako rektora – powstał kompleks obiektów Politechniki Świętokrzyskiej, w kształcie, który trwał do roku 1996. Dlatego też moje refleksje dotyczyć będą lat osiemdziesiątych. Wtedy to, w trudnym czasie stanu wojennego, Henryk Frąckiewicz, przy jednomyślnym poparciu Rady Naukowej, został dyrektorem IPPT i nie tylko przeprowadził Instytut „bez ofiar” przez ten niełatwy okres, ale co więcej, stworzył dla niego perspektywę rozwojową. Dzięki nowej koncepcji działania Insty-

tutu oraz przez pozyskanie znaczących środków finansowych Profesor zapewnił tej placówce możliwości dynamicznego rozwoju naukowego i znacznego unowocześnienia bazy laboratoryjnej. Był twórcą i realizatorem koncepcji – dzisiaj oczywistej, a wtedy mocno kontestowanej – iż dalszy rozwój Instytutu można zapewnić tylko poprzez włączenie w obszar jego działalności problematyki gospodarczej kraju. Zaowocowało to przystąpieniem IPPT do dwóch dużych pro-

Prof. Henryk Frąckiewicz

gramów badawczych, tzw. Centralnych Programów Badań Podstawowych; Prof. Frąckiewicz został koordynatorem jednego z nich pn. „Układy ze sztuczną inteligencją do maszyn roboczych i pojazdów”. Te programy właśnie były podstawą utrzymania Instytutu i jego rozbudowy przez wiele następnych lat. Dały także asumpt do ponownych kontaktów z Politechniką Świętokrzyską. Realizacja tych programów wymagała nowych laboratoriów badawczych, których budowa w IPPT, mieszczącym się w centrum Warszawy, była kłopotliwa. I tak na mocy porozumienia z ówczesnym rektorem, prof. Zbigniewem Kowalem, powstała na Politechnice Świętokrzyskiej Filia Instytutu, w ramach której przystąpiono do budowy trzech laboratoriów: mechaniki gruntów, wytrzymałości materiałów oraz laboratorium laserowego.

Pod koniec swej kadencji na stanowisku dyrektora IPPT Profesor wyszedł

z dobrze przemyślaną koncepcją budowy nowej siedziby Instytutu, stwarzającą warunki istotnego rozwoju, zwłaszcza w kierunku badań stosowanych. Gdyby nie zmiany na stanowisku dyrektora, pewnie teraz IPPT mieściłby się już w nowej siedzibie o niekwestionowanym tytule własności.

Losy reformatorów – jak przypomina nam w pewnej anegdocie prof. Arkadiusz Płoski – dostarczają licznych przykładów na to, że nie powinni oni oczekiwać od swoich współczesnych nadmiaru wdzięczności. Wyprzedzając swoje otoczenie są przez nie niezrozumiani, a jednocześnie, z powodu swego dynamizmu w działaniu, popadają w konflikt z przełożonymi. Profesor Frąckiewicz doświadczył jednego i drugiego. W wyniku pierwszego z nich przestał być dyrektorem IPPT, w wyniku drugiego – rektorem Politechniki w połowie lat siedemdziesiątych.

Jednakże, zgodnie z ludowym porzekadłem, że nie ma tego złego, co by na dobre nie wyszło, Politechnika Świętokrzyska zyskała nową szansę: prof. Frąckiewicz w roku 1996 ponownie został jej rektorem.

Pod względem organizacji i klimatu, jaki w Politechnice panował, była to już zupełnie inna uczelnia niż ta, którą opuścił przed dwudziestoma laty. Jednak jej baza materialna niewiele różniła się od stanu z lat siedemdziesiątych, poza tym, że się zestarzała. Zmianę zapowiadała jedynie decyzja o budowie nowej Biblioteki Głównej i wprowadzeniu jej do planu inwestycyjnego resortu. Dla Profesora była to sytuacja wymarzona: mieć do zbudowania oryginalny pod względem architektonicznym, nowoczesny obiekt, chodzić po budowie – a chodzenie po budowach było ulubionym przez Niego rodzajem turystyki – doglądać, pertraktować z wykonawcami, ponaglać, poprawiać, strofować, wyklócać się... i cieszyć się, że rośnie coś nowego. To był Jego żywioł.

Jedna budowa to jednakże dla Henia było mało. Równocześnie jeszcze jako rektor-elekt, razem z ustępującym rektorem prof. Andrzejem Neimitzem, doprowadził do powstania na bazie istniejących w Politechnice dwóch laboratoriów IPPT (wytrzymałości materiałów i laserowego) – Centrum Laserowych Technologii Metali, jako wspólnej jednostki Polskiej Akademii Nauk i Politechniki Świętokrzyskiej. Wprowadził tym samym do Uczelni nowoczesną tematykę naukową, zapewniając, poprzez powiązania z PAN, merytoryczną jakość na najwyższym poziomie.

Z organizacją Centrum wiązało się przejście do kieleckiej Uczelni grupy naukowców z IPPT. To zasilenie lokalnej kadry naukowej pozwoliło wkrótce Wydziałowi Mechatroniki i Budowy Maszyn PŚk uzyskać prawo do habilitowania.

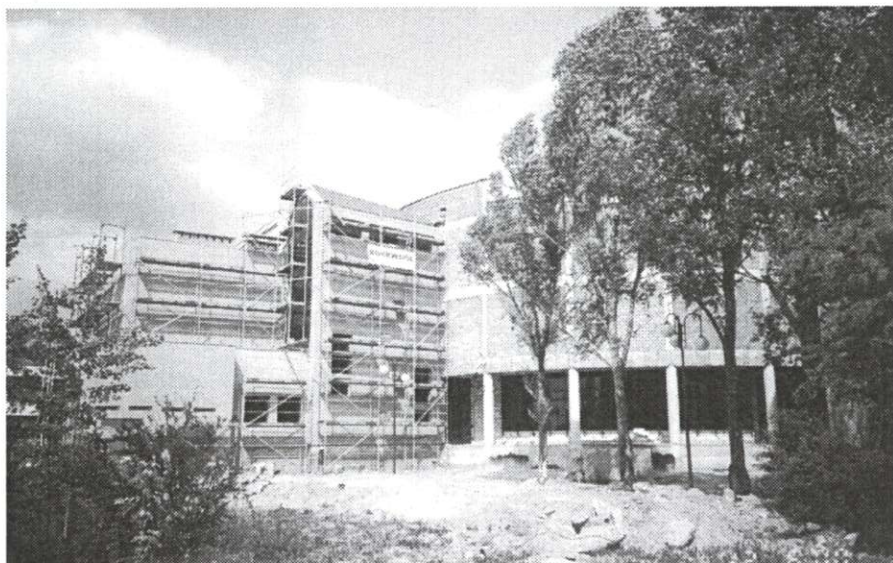
się w stanie surowym obiektu dawnej spółdzielni studenckiej „Żaczek” (obiekt do niedawna jeszcze przewidziany do sprzedaży) oraz niewielką część administracyjną.

Argumenty były tak przekonujące, a determinacja Rektora tak silna, że zarówno MEN, jak i KBN dały zgodę i przyznały pierwsze kwoty na budowę Centrum. Warunkiem koniecznym było zaangażowanie przez Politechnikę własnych środków. Bardzo szybko opracowana została koncepcja architektoniczna przedsięwzięcia, a następnie projekt techniczny. Budowa ruszyła z kopyta i rosła jak na drożdżach. Zanim upłynął pierwszy rok kadencji nowego Rektora zrealizowano prace zabezpieczające w obiekcie adaptowanym, tj. montaż okien, co umożliwiło prowadzenie robót wewnątrz budynku w okresie zimowym.

powiedziana została komisja resortowa dla oceny stanu zaawansowania robót i ewentualnego podjęcia decyzji o zaniechaniu inwestycji.

Niejeden przyjąłby to jako sytuację wywołaną „czynnikami wyższymi” i czekał na komisję ministerialną. Ale nie Henryk Frąckiewicz! Bądź co bądź studentci nie na darmo nazwali Go RAMBO. Wypróbowaną już przez siebie metodą stwarzania „budowlanych faktów dokonanych” (starsi pracownicy Uczelni wiedzą, o czym mówię) Profesor postanawia, aby do czasu przybycia komisji zbudować ile się tylko da i zaawansować prace do stanu, z którego nie będzie się już można wycofać. Dokonuje więc rzeczy niemożliwej. Mimo braku dotacji na budowie praca rusza w zdwojonym tempie. W ciągu kilkunastu dni wyrastają mury Biblioteki... a tego już zasypać się nie da! Zostaje wykonana dokumentacja fotograficzna stanu zaawansowania budowy. Ma ona naocznie przekonać władze MEN o konieczności kontynuowania inwestycji. I tu pora na wyjaśnienie zagadki. Wszystko to było możliwe dzięki pomocy przyjaciół Politechniki, a zwłaszcza Prezesa firmy wykonawczej KPB P BICK, Pana Ryszarda Zbróga, który decyduje się zintensyfikować roboty na budowie i w dodatku zrobić to na własny koszt (kredytując w ten sposób PŚk). Ot tak, na słowo honoru Rektora. Rektor ma już nowy pomysł: uruchomił intensywne starania o uzyskanie kredytu bankowego i wyjednał w MEN zgodę na spłacanie przez resort rat kapitałowych, deklarując sfinansowanie ze środków własnych Uczelni obsługę zaciągniętego kredytu. Uruchamia się też znany kielecki patriotyzm: z pomocą spieszą władze samorządowe miasta i województwa, m.in. w osobach Prezydenta Kielc inż. Włodzimierza Stępnia i Posła RP inż. Henryka Długosza – wychowanków Politechniki Świętokrzyskiej. Nie bez powodu w dawnych czasach uczelnię z szacunkiem nazywano Alma Mater. Minister otrzymuje więc deklaracje lokalnych władz o gotowości finansowego wsparcia budowy Biblioteki.

Ta nowatorska forma finansowania inwestycji resortowych nie była dotąd stosowana i musiała się wydać godną rozważenia, gdyż umożliwiała Mini-

Biblioteka Główna PŚk budowana wbrew wszystkim przeciwnościom losu

Politechnika wzbogaciła się ponadto o wyposażenie laboratoriów wartości około 2 mln zł, przekazane rok temu przez Polską Akademię Nauk w bezpłatne użytkowanie.

Jednak rozwój technologii laserowych nie jest możliwy bez odpowiedniego zaplecza. Już w pierwszych tygodniach po objęciu przez prof. Frąckiewicza funkcji rektora w ruch poszły pisma, faxy i telefony do Ministerstwa Edukacji Narodowej i Komitetu Badań Naukowych w sprawie środków na budowę Bazy Naukowo-Dydaktycznej Centrum Laserowego. Miała ona obejmować halę laserów wielkiej mocy, adaptację na cele dydaktyki znajdującego

Rozpoczęto również prace przy budowie hali laserów.

Jednocześnie na wiosnę 1997 r. pierwsi wykonawcy weszli na teren budowy Biblioteki Głównej. Przygotowano plac budowy, doprowadzono media i ogrodzono teren, a także wykonano przełożenie sieci wodociągowej, kanalizacyjnej i gazowej. Następnie rozpoczęto skomplikowane, ze względu na słaby grunt, prace fundamentowe. Szybko jednak wyczerpywały się skromne środki przyznane przez Ministerstwo. Ograniczenia budżetowe w całym resorcie spowodowały, iż realna stała się groźba przerwania budowy. Padły nawet słowa: „zasypać fundamenty”. Za-

Dokończenie na stronie 6

sterstwu rozłożenie w czasie wydatków na rozpoczęte inwestycje w trudnej dla niego sytuacji budżetowej. Władze MEN poczuły się ponadto zobligowane wysiłkiem finansowym Uczelni i władz samorządowych oraz ich determinacją w doprowadzeniu budowy Biblioteki do końca.

Impas zostaje przełamany. Realizacja budowy Biblioteki nabiera tempa, i na wiosnę 1999 roku gmach wieńczy już piękna kopuła świetlika. Profesor tryumfuje. Każdy złapany na korytarzu człowiek wysyłany jest na V piętro, aby obojętnie podziwiać budowę „z lotu ptaka”. Zresztą podziwianie budów należało do towarzyskich obowiązków przyjaciół i współpracowników Profesora.

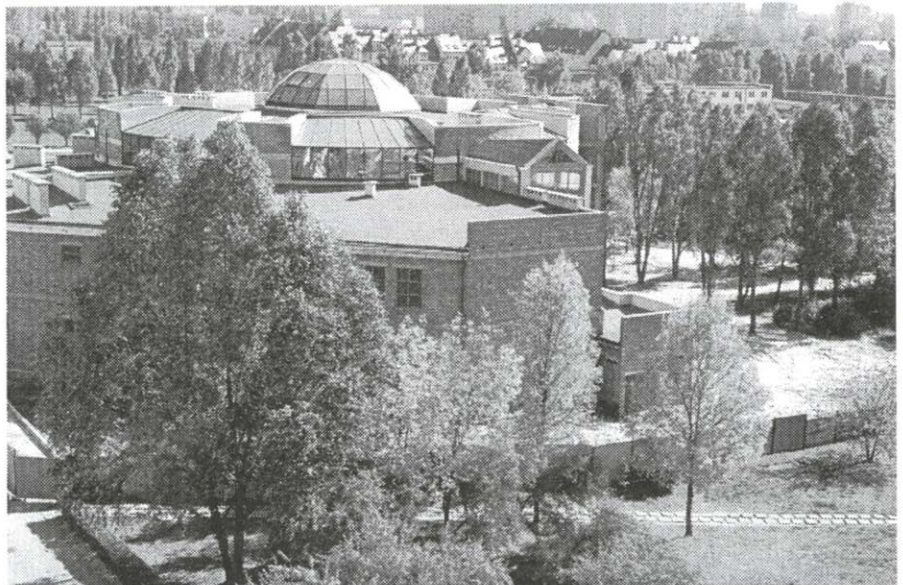
Jeździliśmy w tych czasach z Heniem z Warszawy do Kielc zawsze we wtorek rano. Spotykaliśmy się o godz. 8-ej za Radomiem, na stacji benzynowej „U Antoniego” – na kawie. Te poranne wtorkowe rozmowy – jak zresztą wszystkie inne – dotyczyły przede wszystkim Politechniki i jej spraw. Henio żył Uczelnią i jej rozwojem. Wraz z postępującą chorobą te rozmowy stawały się coraz krótsze, lecz po tylu latach przyjaźni do pełnego zrozumienia nie było potrzeba wielu słów. Na koniec krótkiego postoju „U Antoniego” padało zawsze sakramentalne: „no to, jedziemy najpierw na budowę Centrum” i w dwa samochody jechaliśmy na inspekcję. I tak było co tydzień, nie licząc do-
różnych wizytacji placu budowy inicjowanych przez Rektora w inne dni.

Pamiętam, któregoś dnia zostaliśmy z Heniem zaproszeni do dra Leszka Płoneckiego. Była ostra zima i gospodarze odwozili nas do hotelu na Jarzębinową. Henio postanowił pokazać nam budujące się Centrum „by night”. Podjechaliśmy na teren budowy. Była północ. Na tle rozgwieżdżonego nieba czernił się „obelisk” zwany przez niektórych „rasputinem”. Mylił się jednak ten, kto liczył, że skończy się na wizji z samochodu. Nic z tego. Zostało zarządzane zwiędzenie. I tak w środku mroźnej nocy cztery tajemnicze, czarne sylwetki snuły się wokół Centrum i „obelisku” niczym elizejskie cienie. Widok musiał być o tyle ciekawy, że pani domu była w stroju wieczorowym z narzuconym na odkryte ramiona lekkim szalem, a i my wyelegan-

towani na prośzoną kolację. Zmarzliśmy niemożliwie, ale z należytym szacunkiem wysłuchiwaliśmy wszystkich informacji o budowie.

Profesor uważał, że równolegle z rozwojem infrastruktury naukowej należy dążyć do kompleksowego porządkowania całego kampusu Uczelni, nadania jego architekturze określonego charakteru, jak i – a może przede wszystkim – uregulowania spraw własności gruntów. W tym celu opracowany został projekt zagospodarowania terenu Politechniki, który wyłożono do publicznej oceny pracowników i studentów, a następnie przedstawiono Senatowi. Senat zaakceptował koncepcję jako wytyczną kierunkową rozwo-

lowymiarową, w której zamieszkiwały różne „duchy”, nie tylko anielskie. Był trudnym partnerem, źle znosił przeciwności w działaniu zawodowym, a – żeby być zupełnie szczerym – sprzeciwu nie znosił w ogóle. Szanował jednak ludzi mających własne zdanie, pod warunkiem, że umieli je uzasadnić. Bez wątpienia miał niezwykle silną osobowość, był człowiekiem nietuzinkowym o niepospolitej umysłowości i zdecydowanym charakterze. Utarło się przekonanie, że był człowiekiem szorstkim. Takim może wydawał się na zewnątrz. W swym wnętrzu był człowiekiem wrażliwym na losy innych, słabszych. Umiał dostrzec ludzkie problemy i zawsze był gotowy pomóc.

Biblioteka na miarę uniwersytetu

ju Uczelni. Wtedy też rozpoczęto realizację dwóch elementów małej architektury, tj. „piramidy”, pomyślanej jako rodzaj bramy na teren uczelni oraz budowę wspomnianego już obelisku, na którym miała się wspierać, oplatająca go, laserowa rzeźba w metalu przedstawiająca motyw roślinny. Ta przewidziana do wykonania w laboratorium Profesora oryginalna forma byłaby pierwszym w świecie, i to właśnie w Kielcach, laserowym dziełem artystycznym na otwartej przestrzeni.

Henio był moim nauczycielem, szefem, kolegą, wreszcie przyjacielem. Chciałem Mu tym wspomnieniem złożyć hołd, ale nie zamierzam wystawiać laurki. Sam by chyba sobie tego nie życzył. Był bowiem postacią złożoną, wie-

Wzbudzał respekt zarówno wśród życzliwych, jak i tych, którzy nie byli jego zwolennikami. Wszyscy jednak zgadzali się co do tego, że w swoim działaniu był niezwykle skuteczny. To cecha, której dziś tak bardzo brakuje w każdej dziedzinie życia publicznego.

O takim człowieku młodzi ludzie powiedzieliby, że był „twardzielem”. Nie wiem, czy wszyscy zdajemy sobie sprawę, z tego, że ten „twardziel” niemal od samego początku swojej kadencji walczył z nieubłaganą chorobą. Nigdy nikt nie usłyszał od Niego słowa skargi. Mężnie znosił cierpienie, z odwagą poddał się bardzo ciężkiemu zabiegowi, w wyniku którego stracił głos. Bardzo szybko nauczył się mówić od nowa, ćwicząc z determinacją i wytrwałością godną najwyż-

szego podziwu. Przez lekarzy był stawiany o wiele młodszym pacjentom za wzór optymizmu i wiary w pracę nad sobą. Głos był mu potrzebny, bo spieszył się do Kielc, gdzie czekała przecież rozpoczęta praca. Meldunki z placu budowy odbierał codziennie, nawet na szpitalnym łóżku.

Kochał przyrodę, obserwował ją i rozumiał. Sam wybierał w szkółce sadzonki drzew i krzewów na urządzenie zieleni wokół Centrum Laserowego. Któregoś z ostatnich dni sierpnia 1999 r., w końcu tygodnia przed wyjazdem do domu, Henio zasadził pierwsze drzewka. Było piękne słoneczne popołudnie. Z grupy pracowników, którzy towarzyszyli mu w tej gospodarskiej pracy ogrodnika ktoś zawołał: „Panie profesorze, ten dąb powinien się nazywać »Henryk«”. Mówiono mi potem, że Rektor skwitował to smutnym uśmiechem. Po chwili wsiadł do samochodu i odjechał. To był właściwie jego ostatni dzień na Politechnice Świętokrzyskiej; do pracy już nie powrócił. Pokonała Go nieubłagana choroba.

Tak się stało, że trzech rektorzy uczestniczyli w sztafecie budowy Biblioteki. Rozpoczął prof. Neimitz, budował prof. Frackiewicz, a zrzędzeniem losu mnie przypada kończyć rozpoczętą pracę.

Słyszysz się dziś opinie, że „program inwestycyjny był ponad możliwości Politechniki”, że „zaangażowane środki własne Uczelni przekroczyły granice racjonalnej gospodarki”. Z pewnością jest w tym ziarno prawdy. Nie przeczę, choć jestem pewien, że ten ton w znacznej mierze spowodowany jest obecną trudną sytuacją finansową Uczelni, której kilka lat temu nikt nie mógł przewidzieć. Złożyło się na nią wiele czynników, nie tylko zbyt wielki rozmach inwestycyjny. O tych przyczynach, wśród których kryzys budżetu państwa odgrywa podstawową rolę, mówiliśmy ostatnio wiele. Pewne jest natomiast, że bez udziału własnego Politechniki, inwestycji w ogóle by nie było.

Chciałbym jednak, abyśmy w tym krytycznym zapale nie zapominali, że w czasie, kiedy zapadały te wszystkie decyzje, Profesor nie był jedyną osobą

ukowej, która do swego statutu wpisała takie słowa, jak: demokracja, odpowiedzialność za losy społeczeństwa, kultura prawdy i sumiennej pracy etc., górą ma wziąć zasada, że sukces jest udziałem wielu, a za trudności odpowiada jednostka? Wyciągnijmy przynajmniej jakąś naukę z zaistniałej sytuacji, bo inaczej usłyszemy ironiczny chichot historii: „odwaga staniała”.

Chciałbym też, abyśmy sobie zadali pytanie: czy tak wyglądałaby dziś Politechnika Świętokrzyska, gdyby nie taka polityka Profesora Frackiewicza? Czy wolelibyśmy przemierzać codziennie trasę wzdłuż podniszczonych już budowli z lat 70., dziurawym chodnikiem obok zardzewiałego śmietnika do popadającego w ruinę budynku „Żaczka”.

Jestem przekonany, że wobec komplikacji, jakie w toku budowy wystąpiły, tylko objęcie kadencji przez prof. Frackiewicza dało szansę na doprowadzenie rozpoczętego dzieła do końca. A czy ktoś inny oprócz Henryka Frackiewicza na placu porzuconej budowy „Żaczka”, w ciągu niecałych trzech lat, zbudowałby tak oryginalny obiekt Centrum Laserowego? Obiekt, który stał się wizytówką Kielc, w którym dumnie i bez kompleksów gościliśmy głowę państwa?

Czyż nie przyjemniej zakochanym studentom umawiać się „pod piramidą” niż pod budynkiem A, B, C? Czyż te akcenty architektoniczne nie zmieniły obrazu całej Politechniki?

Powtarza się dziś jeszcze jedno pytanie: czy nie można było budować taniej? Na pewno najtaniej byłoby nic nie robić. To są obiekty, których nie buduje się na dzisiaj; mają one przecież sprostać potrzebom jutra, być wizytówką naszej Uczelni i wizytówką Kielc.

Wiem... wiem... pieniądze, pieniądze, pieniądze... Sam widzę najlepiej, co to znaczy kierować uczelnią, kiedy brakuje na wszystko, ale chyba zgadzamy się co do tego, że Politechnika Świętokrzyska zasługuje, aby jej siedziba prezentowała się jak przystało na nowoczesną uczelnię.

Wiesław Trąmpczyński

*Prof. dr hab. inż. Wiesław Trąmpczyński,
rektor Politechniki Świętokrzyskiej*

Profesor H. Frackiewicz sadi drzewko przed CLTM

Oddajemy dziś do użytku piękny gmach Biblioteki, która – mamy nadzieję – będzie sercem tej Uczelni, miejscem promieniującym na cały region świętokrzyski. Rok temu świętowaliśmy otwarcie Centrum Laserowego. Choroba sprawiła, że Profesorowi nie było dane doznać żadnej z tych radosnych chwil.

z prawem głosu. My wszyscy przecież byliśmy też pracownikami Politechniki, członkami tej społeczności, niekiedy nawet bardzo prominentnymi. Pamiętam jak obserwowaliśmy z dumą postępujące prace. Czy zatem zrobiliśmy wszystko co należało, by nie dopuścić do dzisiejszych kłopotów? Czy w instytucji na-

Uchwała Senatu Politechniki Świętokrzyskiej z dnia 3 stycznia 2001 r.

Senat Politechniki Świętokrzyskiej zebrany na posiedzeniu w dniu 3 stycznia 2001 roku składa podziękowanie Władzom Samorządowym miasta Kielc i Województwa Świętokrzyskiego za udzielenie wsparcia w dziele budowy Biblioteki Głównej Politechniki Świętokrzyskiej.

Biblioteka Główna pełnić będzie dla całego środowiska akademickiego Kielecczyny funkcję ogólnodostępnej biblioteki naukowej, a dla społeczności regionu będzie ogniwem ogólnokrajowej sieci bibliotecznej oraz dokumentacji i informacji naukowej. Stanie się więc bardzo ważną w regionie instytucją kulturotwórczą, a w okresie docelowym umożliwi dostęp do światowych zasobów informacyjnych dla szkół, placówek oświatowych i kulturalnych oraz administracji państwowej i samorządowej.

Realizacja tak nowoczesnej biblioteki jest zatem inwestycją w rozwój cywilizacyjny i gospodarczy regionu.

Biblioteka Główna Politechniki Świętokrzyskiej – charakterystyka obiektu

Powierzchnia zabudowy	– 2166 m ²
Powierzchnia użytkowa	– 6048 m ²
Kubatura	– 30 881 m ³
Rozpoczęcie inwestycji	– 1997 r.
Zakończenie inwestycji	– 2001 r.

Budynek biblioteki posiada trzy kondygnacje naziemne i jedną podziemną. W poziomie piętra połączony jest od strony północnej z budynkiem dydaktycznym „D”, a tym samym z ciągiem wewnętrznym.

Na parterze znajdują się pomieszczenia administracyjne, są tu wejścia z holom głównym, szatnia, recepcja z informacją, dwie sale konferencyjne, pomieszczenia dostaw i sanitariaty. Piętro i antresolę zajmą pomieszczenia zbiorów, pokoje pracy bibliotekarzy i czytelników, informacja naukowa, stanowiska obsługi komputerowej. Podziemia przeznaczone są na pomieszczenia techniczne, pomieszczenia obsługi budynku oraz archiwum Uczelni. Oprócz centralnej klatki schodowej budynek posiada dwie klatki boczne spełniające wymogi p. poż. oraz windy z możliwością przewożenia osób niepełnosprawnych.

Budynek Biblioteki Głównej Politechniki Świętokrzyskiej obok swojego podstawowego przeznaczenia, tj. gromadzenia, opracowywania, przechowywania i udostępniania zbiorów własnych i światowych, przez węzeł Internetu będzie umożliwiał organizowanie i obsługę konferencji i sympozjów naukowych, obsługę informacyjną. Stworzy możliwość inspirowania i promowania ważnych działań naukowo-badawczych indywidualnych pracowników i studentów oraz ludzi z twórczą inwencją w dziedzinie nauk politechnicznych.

Minęło już ponad 10 lat...

Jak ten czas leci. Minęło już ponad 10 lat od chwili, jak przyjechałem do Kielc.

Tamtego roku wybory władz rektorskich były z różnych powodów opóźnione. Jeden z kandydatów – profesor Andrzej Neimitz – zaproponował mi stanowisko prorektora Uczelni. I ponieważ jego właśnie wybrano na rektora, ja – prawie nikomu nieznanemu „spadochroniarz” z Poznania – dostałem pod swoje skrzydła Bibliotekę Główną.

Biblioteka w Politechnice Poznańskiej to było miejsce, w którym spędzałem sporo czasu z oczywistych powodów – praca naukowa wymagała wtedy oddychania tym specyficznym powietrzem, które składało się w znacznej mierze z zapachów książek i czasopism. Ale modernizacja Biblioteki Głównej w Politechnice Świętokrzyskiej, zadanie, które postawił przede mną ówczesny rektor, była czymś mglistym i rysowała się jako zadanie, delikatnie mówiąc, trudne.

Trudność wynikała z wielu spraw. Przypomnę, że ówczesny dyrektor BG właśnie odchodził z Politechniki, sama biblioteka zarządzana była nieco na sposób bibliotek gminnych, a tym, co rzucało się w oczy wypożyczającemu książki, było zasuwane dykta okno, które odgradzało świat książek – sacrum – od świata profanów. Dla mnie największą uciążliwością był brak pewnego periodyku o nazwie *Current Contents*, z którego korzystałem na co dzień w moim poprzednim miejscu pracy. Natomiast wielką – i miłą – niespodzianką była wspaniale zaopatrzona czytelnia czasopism, o którą zadbał był swego czasu profesor Andrzej Radowicz.

Los jednak bibliotece sprzyjał. W 1991 roku dyrektorem BG została mgr Danuta Kapinos. Rozmach, z jakim zabrała się do przebudowy biblioteki, był imponujący. Myślę, że obok energii, wyobraźni i umiejętności nawiązywania kontaktów głównym jej atutem w tamtym okresie był... brak doświadczenia. Dzięki temu dokonała w ciągu kilku lat skutecznego przekształcenia prowincjonalnej biblioteki w jedną z najnowocześniejszych bibliotek nie tylko w Polsce.

Pierwsze poważne osiągnięcie – komputeryzacja biblioteki – dokonało się w ciągu, jak pamiętam, niecałych dwóch

lat. To dlatego powstał – wtedy właśnie – projekt budowy gmachu Biblioteki Głównej, w której dostęp do książek, do czasopism, do informacji miał być tak dobry jak w dobrych bibliotekach zachodnioeuropejskich, a może i lepszy.

W tym czasie bardzo rozwinęła się komputeryzacja. Dzięki temu, że nasza uczelnia jako jedna z pierwszych w Polsce zbudowała wewnętrzną sieć komputerową, dostęp do zasobów BG stał się możliwy bez wychodzenia z pokoju. Mój ulubiony periodyk, *Current Contents*, zaczął się ukazywać na płytach CD. Skończyło się ślęczenie w czytelniach, zaczęło się ślęczenie przed monitorem komputera.

Buszowanie w rozmaitych bazach danych było jednak możliwe dzięki temu, że pani dyrektor Kapinos, która w międzyczasie zdała egzaminy na dyplomowanego kustosa, a także wykształciła część swojej kadry (dzisiaj kustoszy mamy w BG kilku), dzięki swojemu uporowi zdołała przekonać władze o konieczności powołania na etat w BG informatyka. Sam ostatnio błogosławiłem możliwość korzystania z bazy czasopism zagranicznych, poszukując artykułów związanych z pewnymi zagadnieniami, nad którymi pracuję wraz z zespołem. Niestety, czasami te udogodnienia z różnych względów są ograniczone. Wierzę jednak w to, że niedługo dostęp do informacji naukowej na świecie będzie powszechny. Oby tylko nasza zapracowana społeczność akademicka znalazła czas i chęci, aby z niej korzystać.

Słyszając niedawno panią dyrektor rozmawiającą przez telefon po niemiecku z partnerem zza zachodniej granicy pomyślałem, że strasznie daleko poszła ta przebudowa Biblioteki. Nasi pracownicy jeżdżą TAM, ludzie z Zachodu przyjeżdżają do nas, fundusze z Unii Europejskiej wspomagają rozwój naszej, politechnicznej biblioteki, a te same panie, które 10 lat temu patrzyły na panią dyrektor i ekipę profesora Neimitza jak na ludzi, burzących ich spokój, dzisiaj już sobie nie wyobrażają innej biblioteki, niż ta, w jej obecnym kształcie. Przepraszam – wyobrażają sobie, ale jeszcze nowocześniejszą, z jeszcze lepszym dostępem do informacji.

Po ponad dziesięciu latach, gdy patrzę na bryłę budynku biblioteki połączonego z budynkiem D, stają mi czasami przed oczami obrazy z roku 1990: dykta w oknie, gniazdko wymoszczone między regałami, walka o pierwsze komputery, o sieć w bibliotece; walka z ludźmi, którzy niechętni byli zmianom. Dzisiaj najlepiej zorganizowana biblioteka w Kielcach jest łakomym kąskiem dla każdego. To dlatego władze miasta mogły finansowo – bo mają nadzieję, że w przyszłości będzie to biblioteka Uniwersytetu Świętokrzyskiego.

Jak będzie – przyszłość pokaże. A dzisiaj należy pani dyrektor bić brawo na stojąco...

Krzysztof Grysa

Czytelnia Naukowa BG PŚk

Dr hab. Krzysztof Grysa, prof. PŚk, redaktor naczelny „Indeksu”

Od pomysłu do realizacji

Rozmowa z prof. Andrzejem Neimitzem, rektorem Politechniki Świętokrzyskiej w latach 1990-96

Co skłoniło władze Uczelni do podjęcia decyzji wybudowania nowego gmachu biblioteki?

– Nasza ówczesna biblioteka znajdowała się na różnych piętrach budynku dydaktycznego, co nie sprawiało dobrego wrażenia. Była to raczej wypożyczalnia niż biblioteka. Ale zasadniczy powód był taki, że gwałtownie zaczęliśmy zwiększać liczbę studentów, coraz to mniej miejsca mieliśmy na realizowanie dydaktyki. Na początku lat 90. priorytet w dofinansowaniu wyższych uczelni przez Ministerstwo Edukacji Narodowej miały biblioteki. Wiedziałem, że biblioteka w naszej szkole zajmuje ponad 1500 m², w tym przypadku oczywista stała się myśl wybudowania nowego gmachu biblioteki i uzyskaniu dodatkowych miejsc na cele dydaktyczne. Mieliśmy świadomość, że niezwykle trudno uzyskać pieniądze, a były to lata gwałtownego spadku finansowania nauki. Zaczęliśmy działać już od 1992 r. Na posiedzeniu Senatu podjęto decyzję wewnętrzną, aby formalną i nieformalną drogą zrobić rozesnanie w celu uzyskania pieniędzy. Trzeba było zrobić kosz-

torys, ogłosić konkurs na projekt biblioteki, mieć zgodę na budowę od władz miasta i wszystkie zgody pokrewne potrzebne do realizacji takiej inwestycji. Rozpisał się konkurs, na który zgłosiło się sześć firm, wygrał projekt mgr. inż. arch. Władysława Markulisa, rozpatrywany przez ponad sześćdziesięcioosobowe gremium. Politechnika Świętokrzyska otrzymała także promesę na finansowanie przez MEN, co było gwarancją, że ministerstwo sfinansuje inwestycję w całości. Za mojej rektorskiej kadencji nasza Uczelnia dostała pierwsze 5 mld zł.

Jakie były Pana oczekiwania co do działalności nowoczesnej biblioteki akademickiej?

– Sporo jeździłem po różnych krajach i widziałem jak wyglądają nowoczesne biblioteki. Czytelnik w bibliotece spotyka katalog i półki z książkami, bierze książkę lub czasopismo, następnie idzie sobie w dowolne miejsce pracować. I w tych bibliotekach, które widziałem stworzone były wszystkie możliwe warunki do indywidualnej pracy

czytelnika. Ludzie różnie pracują: niektórzy lubią izolację, kabinki i ciche miejsce, inni dłuższe stoły i przestrzeń. W tych zagranicznych bibliotekach spotykałem miejsca leżące (stopień pod ścianą wyłożony wykładziną), najczęściej korzystali z nich studenci. W swoim zamyśle chciałem, aby w naszej nowej bibliotece był łatwy dostęp do półek z książkami oraz znalazły się miejsca do indywidualnej pracy. Takie warunki narzucone zostały architektom startującym w konkursie – biblioteka to miejsce, gdzie nie ma ścian w środku.

Co sądzi Pan o roli biblioteki jako Centrum Zasobów Informacyjnych?

– To dobry pomysł. Biblioteka służy całej społeczności akademickiej regionu, wszystkim użytkownikom poszukującym informacji. Łączy poprzez swój serwer z innymi bibliotekami kraju i świata. Stworzy to nieograniczony dostęp do informacji.

Rozmawiała:

Krystyna Solakiewicz

Szanowni Państwo,

Biblioteka jest inwestycją oczekiwaną od wielu lat przez Politechnikę Świętokrzyską, środowisko naukowe, inżynierów i techników Regionu. Rozwój Politechniki był kojarzony z powstaniem nowej biblioteki przy tworzeniu wszelkich planów Uczelni.

Realny kształt biblioteki był przedmiotem zainteresowania w latach 80. i 90. Rady Patronackiej (której byłem członkiem).

W latach 1990-1996 Rektor Politechniki, prof. dr hab. inż. Andrzej Neimitz, uznawał, iż niezależnie od okoliczności finansowych niezbędne jest przygotowanie inwestycji do realizacji w latach 1996-1997.

Skuteczne zrealizowanie przygotowania i wykonanie projektu i przygotowanie terenowo-prawne otworzyło możliwości wykonawcze obiektu. Początki procesu inwestycyjnego potwierdziły, iż realizacja biblioteki będzie procesem trudnym, w szczególności w części finansowania zadania.

Wielkim walorem dla sprawy stał się doniosły fakt – objęcie funkcji rektora Uczelni przez prof. dr hab. inż. Henryka Frąckiewicza.

Prof. dr hab. inż. Henryk Frąckiewicz od początku realizacji biblioteki, podobnie jak w latach 1970-1975, kiedy za Jego kadencji powstawały obiekty dydaktyczne, osobiście kierował procesem inwestycyjnym. Był twórcą strategii, jak w tych trudnych latach pozyskać środki na sfinansowanie inwestycji. Był również partnerem do rozwiązywania spraw organizacyjnych, gdzie z wielką znajomością uczestniczył w trudnych decyzjach, np. przy wyborze sposobu wykonania fundamentów obiektu na palach żwirowych.

Szczególnie poważnych zabiegów wymagało uruchomienie finansowania II etapu – co decydowało, czy biblioteka będzie dokończona. Głębokie, umiejętne uzasadnienie, zrozumienie i autorytet, jakim się ten Wielki Człowiek cieszył, otworzyły możliwości sfinansowania kosztów inwestycji.

Dokończenie budowy biblioteki w 2001 roku jest ważnym faktem w historii Politechniki Świętokrzyskiej, powinno być powodem do dumy dla Władz Uczelni, wspierających i całego środowiska.

Biblioteka może być ważnym czynnikiem rozwojowym regionu. Powstałe w jej murach Centrum Informacyjne czy Centrum Innowacji i Transferu Technologii będzie sprzyjać postępowi techniczno-technologicznemu, który jest warunkiem rozwoju gospodarki Regionu Świętokrzyskiego.

Realne jest wykorzystanie Biblioteki dla potrzeb wymarzonego Uniwersytetu.

Gratuluję

Ryszard Zbróg

Biblioteka XXI wieku

Rozmowa z dyrektorem Biblioteki Głównej Politechniki Świętokrzyskiej mgr Danutą Kapinos

■ **Obejmując w 1991 r. stanowisko dyrektora zmieniła Pani organizację i strukturę Biblioteki Głównej Politechniki Świętokrzyskiej. O Danucie Kapinos mówi się, że przełamała mit biblioteki prowincjonalnej. Jakie to były zmiany?**

– Z chwilą przejęcia przeze mnie kierownictwa w Bibliotece Głównej, zgodnie z oczekiwaniami ówczesnych Władz Uczelni, przystąpiłam do jej komputeryzacji. W związku z tym nowa struktura organizacyjna oraz struktura funkcjonalna były wynikiem tego przedsięwzięcia. A zmiany były ogromne. Począwszy od likwidacji bibliotek wydziałowych, przebudowy wypożyczalni, stworzenia Oddziału Wydawnictw Ciągłych z wolnym dostępem, stworzenia Czytelnii Ogólnej z wolnym dostępem, automatyzacji wszystkich procesów bibliotecznych, dostosowania do naszych potrzeb języka informacyjno-wyszukiawczego, etc., etc. No i jeszcze ten „mit”. Tak – takie słowa wypowiedziała pani profesor Halina Tadeusiewicz z Katedry Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej Uniwersytetu Łódzkiego, po zdany przez mnie egzaminie na kustosa dyplomowanego. Przyznam, że dla mnie był to plasterek na wszystkie moje problemy. Ale ja takich plasterków otrzymałam dużo wię-

cej. Miałam szczęście pracować z takimi Władzami Uczelni, dla których Biblioteka była przysłowiowym „oczkiem w głowie”. To one bardzo mocno wspierały mnie merytorycznie i organizacyjnie. Od Władz Uczelni otrzymałam kredyt zaufania, który mobilizował mnie do jeszcze większej pracy. Teraz staram się o kredyt zaufania u aktualnego Kierownictwa naszej Szkoły, i wiem, że przede mną jest jeszcze wiele pracy.

■ **Następne lata to budowa nowego gmachu biblioteki. Czy były kłopoty z realizacją inwestycji?**

– Na to pytanie najlepiej odpowiedzieliby dyrektorzy administracyjni. To oni zajmowali się sprawami inwestycji. Ja zrobiłam tylko to, czego ode mnie wymagano, czyli opracowania danych dotyczących: zasobów bibliotecznych, potencjalnych i rzeczywistych użytkowników, wyposażenia oraz personelu. A z tym kłopotów nie miałam.

■ **Czy nowa siedziba biblioteki spełnia Pani oczekiwania?**

– Nowa Biblioteka jest piękna i to wiadać. A czy spełnia moje oczekiwania? Najważniejsze jest to, aby była ona funkcjonalna. I na tym zagadnieniu koncentrujemy naszą uwagę.

■ **A utworzenie Akademickiego Centrum Zasobów Informacyjnych?**

– Od pomysłu do realizacji! Miałam szczęście być świadkiem budowy takiego Centrum w University of Hertfordshire (Wielka Brytania). Poznałam struktury organizacyjne, funkcjonalne oraz formy świadczonych usług wielu bibliotek zachodnich, m.in. w Delft University of Technology Library – Holandia jest to nowoczesna biblioteka, która pełni również rolę konsultanta w zakresie wdrażania TQM {Total Quality Management} na skalę europejską, w Biblioteca de la Universidad de Cadiz (Hiszpania), w National Technical University of Athens, w Library Fachhochschule für Technik und Wirtschaft in Berlin, w Universie Catholique of Louvain Belgium i wielu, wielu innych biblio-

tek Europy Zachodniej. Te biblioteki bardzo mi się podobały – z punktu widzenia użytkownika i bibliotekarza. Połączenie usług bibliotecznych z informatycznymi to próba, a raczej dążenie do zaspokojenia potrzeb najbardziej wymagającego użytkownika. Dzisiaj zapotrzebowanie na informację (szeroko rozumianą) jest bardzo duże i nadal rośnie – tak więc pomysł na utworzenie ACZI to wynik zdobytej wiedzy i doświadczeń oraz istniejącej sytuacji. Teraz takich centrów w Europie mamy już kilka. Należy mieć nadzieję, że nasze będzie funkcjonować podobnie jak one.

■ **Jakie są najbliższe zamierzenia ACZI?**

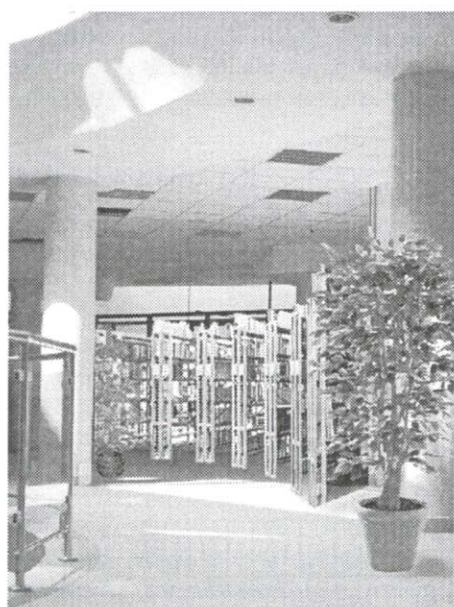
ACZI nie budujemy od zera. Dysponujemy aktualnie 40 bazami danych udostępnianymi drogą elektroniczną. Jesteśmy członkami Konsorcjum Polskich Bibliotek Naukowych Springer Link oraz Swetsnet. Posiadamy około 240 tys. różnych rodzajów dokumentów na nośniku papierowym, profesjonalne oprogramowanie oraz dobrze przygotowany personel. Jednak jesteśmy świadomi, że aby sprostać potrzebom użytkowników, musimy nadal poszerzać zakres usług biblioteczno-informacyjnych, szczególnie tych na nośnikach elektronicznych. Jak można zauważyć, przenosimy jedynie punkt ciężkości w sposobach gromadzenia i udostępniania zbiorów.

■ **Co sprawiłoby Pani dyrektor Biblioteki Głównej PŚk największą satysfakcję w 2001 roku?**

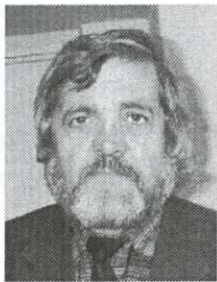
Dla mnie największą satysfakcją będzie zadowolenie użytkowników. Przecież z myślą o nich i dla nich budujemy Akademickie Centrum Zasobów Informacyjnych. Chciałabym, aby udało się przed końcem 2001 roku otrzymać certyfikat ISO-9000. Nad tym pracujemy już od dwóch lat.

Dziękuję za rozmowę.

Krystyna Solakiewicz

BG PŚk – wolny dostęp do półek z książkami

*Rozmowa
z architektem
Władysławem
Markulisem,
projektantem
budynku biblioteki*

**Projekt architekta
już od pierwszej
fazy materializacji
poddawany jest
ocenom**

Architektura sprzyjająca nauce

■ Dlaczego wybrał Pan taką architekturę dla biblioteki akademickiej?

– Wybór takiej architektury dla Biblioteki Głównej spowodowany był chęcią przeciwstawienia się monotonii otoczenia, jaką tworzyła dotychczasowa zabudowa Politechniki. Chodziło o taką formę, którą można byłoby identyfikować z wyższą uczelnią. Jest to forma oparta na rzucie koła, która rozbija sztywność istniejącej zabudowy, a jednocześnie staje się budynkiem charakterystycznym i pozwala na identyfikację tego miejsca w mieście. Zamierzonym akcentem architektonicznym jest świetlik dachowy w kształcie kopuły i portal wejścia głównego oparty na formie kwadratu. Obecnie powstało już kilka elementów zabudowy na terenie kampusu politechniki, które przez swoją indywidualność urozmaicają zabudowę uczelni, np. mała architektura: piramida, obelisk przy Centrum Laserowych Technologii Metali. Kiedy projektowałem bibliotekę jeszcze tej zabudowy nie było.

■ Czy zaprojektowana kubatura uwzględnia perspektywiczne potrzeby biblioteki?

– Zaprojektowana kubatura 30881 m³ uwzględnia podstawową powierzchnię biblioteczną, pomieszczenia biurowe, socjalne i magazynowe, a rozwój biblioteki na wiele lat. Na parterze przewidziane są: dwie sale konferencyjne, barek kawowy o wyższym standardzie, informacja ogólna oraz szatnia. Pierwsze piętro przeznaczone jest wyłącznie na bibliotekę. Na antresoli przewidziano czytelnię czasopism. Magazyny przechowujące zbiory będą znajdować się w podziemiach.

Budynek biblioteki posiada trzy kondygnacje naziemne i jedną podziemną. W poziomie piętra połączony jest od strony północnej z budynkiem dydaktycznym „D”, a tym samym z resztą budynków uczelni.

■ Jaka jest konstrukcja budynku?

– Budynek zaprojektowano w konstrukcji mieszanej z przewagą żelbetonowej ze stropem żelbetonowym wylewanym. Ściany zewnętrzne murowane warstwowe 25 cm + 8 cm styropian + 12 cm z cegły kratówki. Ściany wewnętrzne podziemia, pionowy wentylacyjny, budowy szybów windowych z cegły ceramicznej pełnej. Części ścian działowych w systemie STG i aluminiowe. Dach z płyt korytkowych na ściankach ażurowych z cegły dziurawki. Rynny i rury spustowe są miedziane. Ślusarka okienna i drzwiowa zewnętrzna – aluminiowa. Świetliki dachowe aluminiowe, szklone zestawami dwukomorowymi.

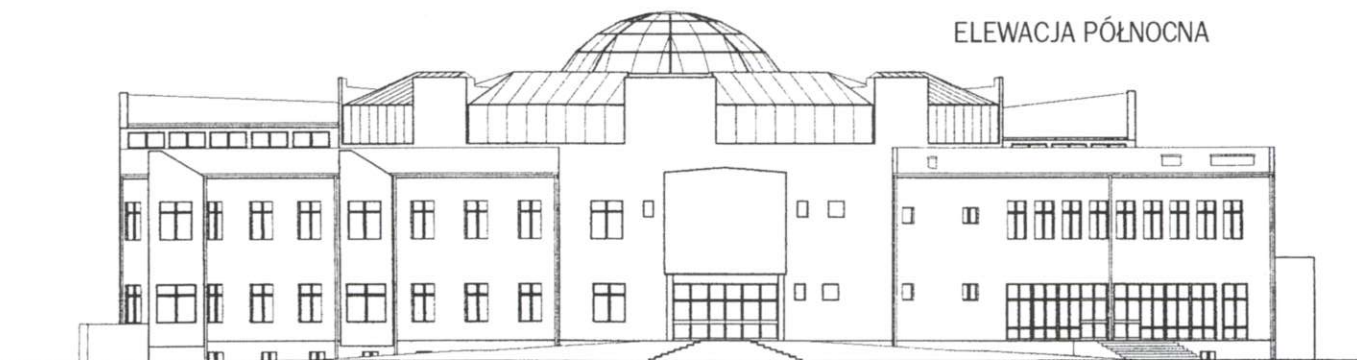
■ W jakie instalacje będzie wyposażony budynek?

– Oprócz instalacji podstawowych, jak: wodociągowa, kanalizacyjna, deszczowa, centralnego ogrzewania, centralnej ciepłej wody, elektryczna oświetleniowa, siłowa, telefoniczna, budynek będzie wyposażony w sygnalizację alarmową przeciwpożarową, klimatyzacyjną, instalację komputerową z instalacją zasilania awaryjnego UPS, węzeł Internetu oraz system magnetycznego oznakowania zbiorów.

■ A przystosowanie budynku dla osób niepełnosprawnych?

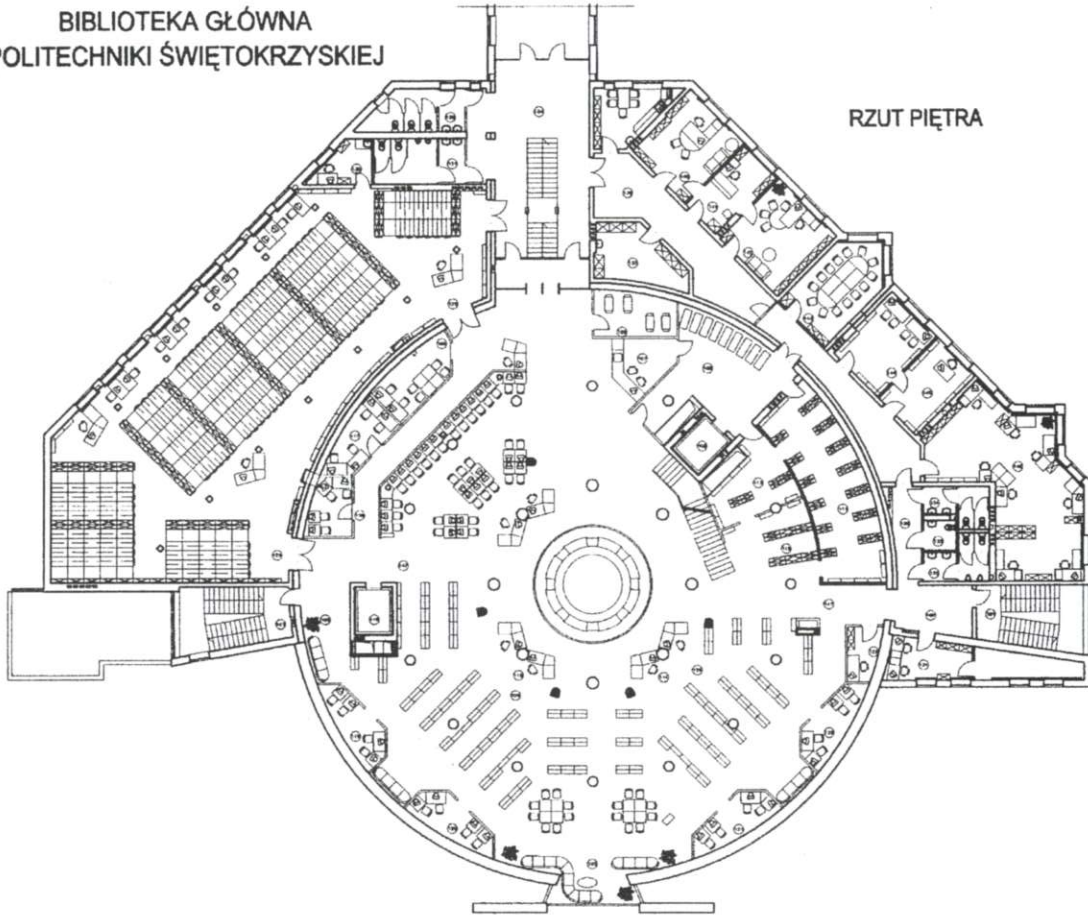
– Budynek biblioteki wyposażony jest w dwie pochylnie do poruszania się na wózkach inwalidzkich. Wszystkie przejścia odpowiadają przepisom prawa budowlanego. Zaprojektowano na każdym poziomie sanitariaty dla osób poruszających się na wózkach. Również dwa dźwigi, w które wyposażona jest biblioteka, przystosowane są do przewozu osób na wózkach inwalidzkich.

Rozmawiała:
Krystyna Solakiewicz

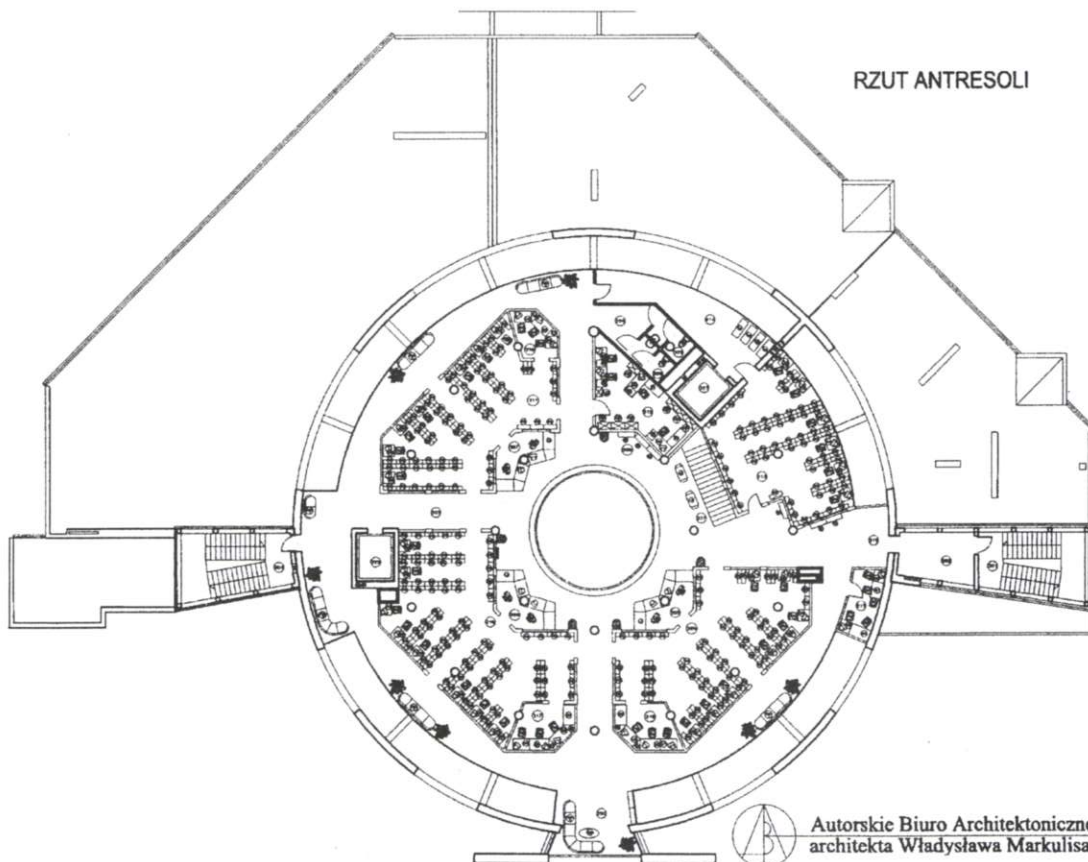

BIBLIOTEKA GŁÓWNA
POLITECHNIKI ŚWIĘTOKRZYSKIEJ

RZUT PIĘTRA

RZUT ANTRESOLI

Autorskie Biuro Architektoniczne
architekta Władysława Markulisa

Akademickie Centrum

ACZI będzie nowoczesnym ośrodkiem w pełni skomputeryzowanym, powszechnie dostępnym dla społeczności województwa świętokrzyskiego. ACZI, oprócz własnych zasobów, posiadać będzie dostęp do światowych systemów informacyjnych. Docelowo za pośrednictwem ACZI dostęp do informacji możliwy będzie dla bibliotek, szkół, placówek oświatowych, kulturalnych oraz administracji państwowej i samorządowej powiatów i gmin województwa świętokrzyskiego.

Korzystanie z szeroko rozumianej informacji możliwe będzie za pośrednictwem terminali. Stosowna ilość terminali pozwoli każdemu użytkownikowi na szybkie i sprawne dotarcie do zasobów informacyjnych, a następnie otrzymanie rezultatów poszukiwań w postaci pliku lub tekstu.

Masowość wyższej edukacji oraz aktywniejsze metody nauczania i uczenia się wymagają bardziej elastycznego podejścia w zarządzaniu biblioteką. Konieczna jest tu nowa perspektywa, uwzględniająca punkt widzenia klienta przy organizowaniu biblioteki i jej usług.

Głównym kierunkiem zmian ACZI jest konwergencja, czyli **połączenie usług bibliotecznych z informatycznymi**, przy czym inne media i obszary działalności będą również objęte tym działaniem. Jako że celem konwergencji jest realizowanie szerokiego zakresu usług, najważniejszą przyczyną jej wprowadzania są **potrzeby całej społeczności akademickiej regionu**

świętokrzyskiego w zakresie informacji poznawczej i gospodarczej.

Akademickie Centrum Zasobów Informacyjnych w odniesieniu do klasycznie zorganizowanej biblioteki będzie miejscem kompleksowej obsługi klienta poprzez możliwość korzystania z jednego miejsca z informacji dostępnej w Internecie oraz bazach komercyjnych.

Do całości zasobów informacyjnych, pozostających w tradycyjnej formie, będzie zapewniony **wolny dostęp**.

Należy zaznaczyć, że w związku z zmianą zakresu usług informacyjnych oraz ilością i jakością obsługiwanych użytkowników, priorytetowym zadaniem będzie poszerzenie tematyki i zmiana norm w zakresie ilości gromadzonych egzemplarzy.

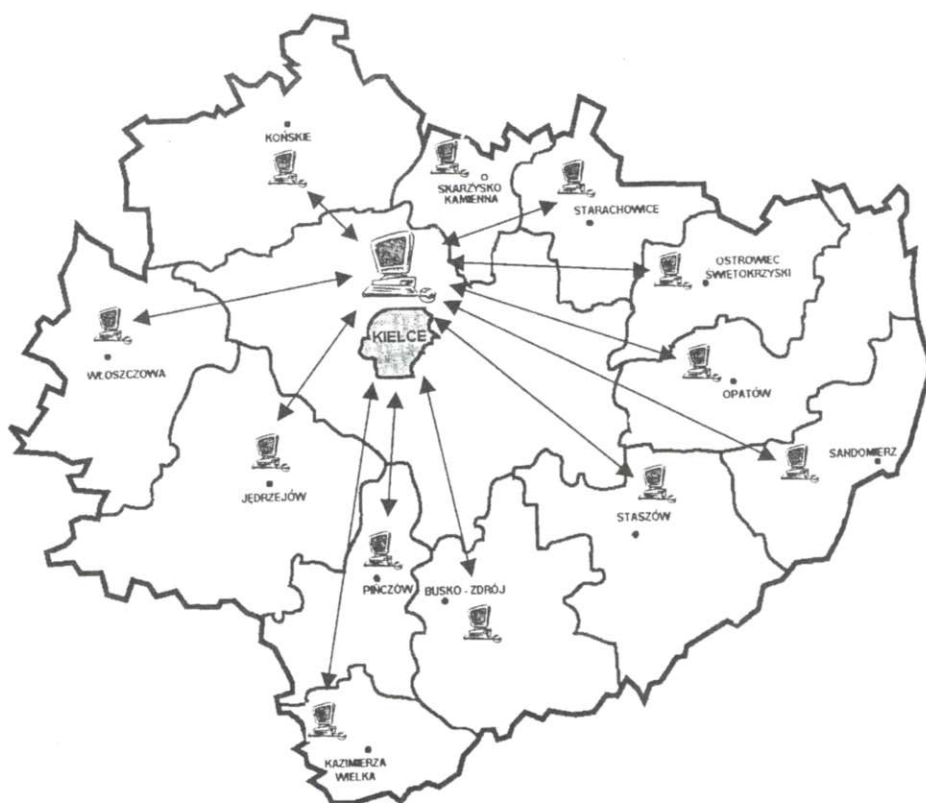
Uwarunkowania powstania ACZI

- **Jakościowe zmiany w technologii informatycznej.** Informacja na nośnikach elektronicznych może być użytkowana w sposób bardziej elastyczny niż na nośnikach klasycznych.

- **Nowe tendencje w systemie edukacyjnym na świecie.** Punkt ciężkości w systemie edukacyjnym przenosi się ze sformalizowanego nauczania na uczenie się i ciągłe doskonalenie umiejętności w warunkach rosnącej konkurencji na rynku.

- **Tworzenie się nowej kategorii klientów** o silnie zindywidualizowanych potrzebach informacyjnych.

- **Zmierzch dotychczasowej formuły biblioteki** jako instytucji przechowującej zbiory. Nowoczesna instytucja udostępniająca informację

Mapa połączeń Akademickiego Centrum Zasobów Informacyjnych

Zasobów Informacyjnych

musi posiadać **umiejętność szybkiego zaspokojenia zróżnicowanych potrzeb** klientów.

• Powstanie ACZI jest okazją do **kreowania wizerunku środowiska akademickiego regionu świętokrzyskiego**.

Zadania ACZI

1. Przygotowanie infrastruktury informacyjnej i stworzenie centralnego ośrodka, w tym:

a) wspólnego ośrodka dla środowiska naukowego regionu, świadczącego szerokie usługi informacyjne dla całego regionu,

b) połączenie usług bibliotecznych z informatycznymi w regionie świętokrzyskim, z uwzględnieniem:

- sieciowego dostępu do zasobów komputerowych i systemów informacyjnych,
- szerokiego dostępu do multimedialnych stacji roboczych,
- dostępu do Internetu i poczty elektronicznej.

2. Utworzenie jednolitego i w pełni elektronicznego katalogu centralnego dla wszystkich bibliotek kieleckich, co przyniesie następujące korzyści:

- istotne przyspieszenie i ujednoczenie procesu opracowania materiałów bibliotecznych, wynikające z pełnej automatyzacji poprzez wymianę rekordów bibliograficznych,

- ujednoczenie technologii procesów biblioteczno-informacyjnych w regionie, dotyczących gromadzenia, opracowania, przetwarzania i wyszukiwania informacji.

3. Dostarczanie użytkownikom aktualnych źródeł informacji na podstawie własnych oraz odległych baz danych.

4. Współdziałanie bibliotek środowiska świętokrzyskiego.

5. Skoncentrowanie potencjału materialnego, kadrowego i infrastruktury informatycznej, które zapewni dostęp placówkom oświatowym, urzędom, firmom

Biblioteka Główna Politechniki Świętokrzyskiej

i osobom zainteresowanym, do nowoczesnych środków teleinformatycznych i technologii multimedialnych.

6. Uczestniczenie w programach międzynarodowych, ze szczególnym uwzględnieniem programów Unii Europejskiej.

Korzyści wynikające z funkcjonowania ACZI

1. Obraz Województwa Świętokrzyskiego jako regionu stawiającego na dynamiczny rozwój środowiska akademickiego i dążącego do kreowania globalnego społeczeństwa informacyjnego.

2. Wolny dostęp do wszystkich rodzajów dokumentów umiejscowionych w działach tematycznych.

3. Możliwość samodzielnej obsługi wypożyczeń.

4. Miejsca do pracy zespołowej i indywidualnej, w tym kabiny do cichej pracy i możliwość ich rezerwacji.

5. Możliwość dostępu do zasobów z dowolnego komputera posiadającego połączenie z Internetem.

6. Aktywizacja społeczna i gospodarcza w regionie.

7. Obniżenie kosztów wynikających ze zwielokrotnienia wydatków na rozwój zasobów na nośnikach tradycyjnych i elektronicznych.

8. Włączenie poprzez Internet bogatych zasobów bibliotecznych środowiska kieleckiego do światowego systemu informacji.

9. Łatwiejszy dostęp do aktualnych zasobów informacyjnych dla środowisk wiejskich.

10. Promocja polskiej nauki i jej stawienie na zysk.

11. Promocja i popularyzacja programów Unii Europejskiej.

12. Wspólna dla bibliotek regionu świętokrzyskiego polityka gromadzenia baz danych na dyskach optycznych i w sieciach rozległych (komercyjne serwisy informacyjne, konsorcjum czasopism elektronicznych).

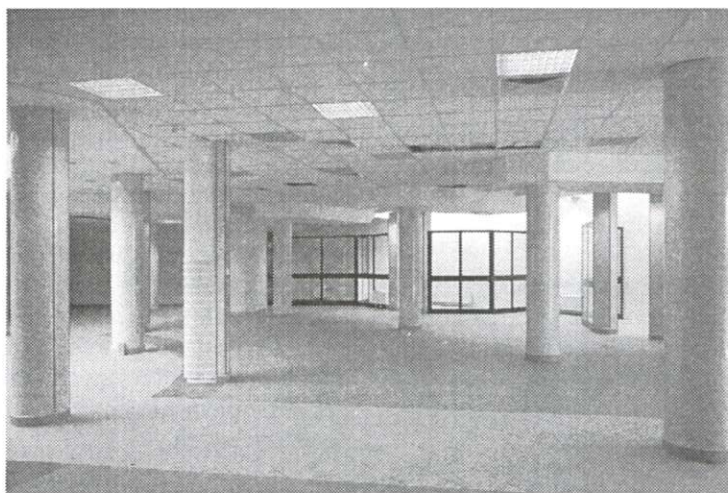
13. Koncentracja w jednym ośrodku stanowisk multimedialnych.

14. Wspólna dla bibliotek regionu świętokrzyskiego polityka gromadzenia zbiorów tradycyjnych, szczególnie czasopism naukowych i książek obcojęzycznych.

**Danuta Kapinos
Artur Bartosik**

Źródło – biblioteka – użytkownik

Nowy gmach Biblioteki Głównej Politechniki Świętokrzyskiej, to ogromne przedsięwzięcie nie tylko dla Politechniki, ale także dla całego regionu świętokrzyskiego. To nowe lepsze warunki dostępności do zasobów informacyjnych, zarówno na nośniku tradycyjnym, jak też elektronicznym. Zmiana ta jest wynikiem nie tylko sześciokrotnego zwiększenia powierzchni użytkowej, magazynowej czy ilości PC-tów. To przede wszystkim wdrożenie nowej organizacji pracy, zmiany dostępności do zasobów oraz zmiana drogi, którą musi przejść każdy nośnik informacji, tj. źródło – biblioteka – użytkownik. W praktyce okaże się, na ile udało nam się skrócić tę drogę i jaką satysfakcję osiągnie przez to użytkownik.

Hol pierwszego piętra Biblioteki Głównej

Dotychczas z usług prezencyjnych Biblioteki mógł korzystać każdy. Dziś kto chce korzystać z zasobów biblioteki musi najpierw stać się posiadaczem karty bibliotecznej, która jest dla niego przepustką do każdego rodzaju zbiorów, katalogów bibliotecznych, PC-tów, ksero czy wydruków komputerowych. Trudno jest przewidzieć dzisiaj o ile wzrośnie liczba użytkowników i czy nasze moce przerobowe – szczególnie przy zapisie do biblioteki – nie spowodują kolejek, a tym samym niezadowolenia wśród czytelników. Problemem może okazać się także wolny dostęp do zasobów. Nie można dziś przewidzieć, czy czytelnicy przyzwyczajeni, że bibliotekarz podaje wszystko do ręki, odnajdą się w masie literatury ułożonej w działach tematycznych i poradzą sobie w odnalezieniu żądanej książki. Naszym zadaniem było stworzenie warunków do pozyskiwania przez użytkownika nie tylko tej pozycji, którą wyszukał w bazie katalogowej, ale i tej na którą przypadkowo natknie się w przeszukiwanym dziale tematycznym. Nasze skromne doświadczenia – wolny dostęp w czytelnich oraz innych bibliotek z długoletnią praktyką wolnego dostępu wskazują, że ta metoda daje doskonałe rezultaty.

Aby te wszystkie nasze wątpliwości nie miały odzwierciedlenia w praktyce, został opracowany szczegółowy system szkoleń dla nowych i rzeczywistych użytkowników. Posiadamy w tym celu odpowiednie zaplecze techniczne – dwie

sale konferencyjne wyposażone w środki audiowizualne, dostęp do sieci oraz przygotowany personel.

Dla osób, które lubią uczyć się w grupach są wydzielone miejsca cichej pracy oraz salka mieszcząca 14 osób do pracy grupowej głośnej. Ci którzy wymagają szczególnej ciszy i izolacji mogą korzystać z kabin do pracy cichej, jak również mogą zarezerwować kabinę „pod klucz” na następne dni. Czytelnik wtedy nie musi zwracać materiałów, z którymi pracuje, a jedynie klucz do zarezerwowanej kabiny. Wiemy, że długie ślęczenie nad książką czy przy komputerze jest męczące, w związku z tym czytelnik może zrelaksować się siedząc na wygodnej kanapie wśród zieleni lub wypić filiżankę kawy w przytulnej kawiarience.

Spośród czterech kondygnacji nowej biblioteki, jednej podziemnej i trzech nadziemnych, trzy są przeznaczone tylko dla biblioteki, a jedna to pomieszczenia administracyjne oraz wspomagające działalność biblioteki. Kondygnacja podziemna jest dostępna tylko dla bibliotekarza i przeznaczona na zmagazynowanie literatury wydanej przed 1980 rokiem. Ta decyzja wydała się celowa biorąc pod uwagę szybki okres starzenia się informacji w naukach technicznych, a co się z tym łączy, mniejszą poczytnością tej literatury. Dwie kondygnacje, tj. pierwsze piętro i antresola, są w wolnym dostępie dla użytkowników. Na poziomie pierwszego piętra znajdują się wydawnictwa zwarte wydane po 1980 roku w układzie działowym, „wieloegzemplarzówka” w układzie alfabetycznym, wypożyczalnia, oddział systemów komputerowych, informacji naukowej i informacji patentowej, katalog online, pracownia zbiorów audio-video, literatura firmowa, pracownia kserograficzna oraz informatorium. Na antresoli znajdują się wydawnictwa ciągłe.

Nowy gmach biblioteki nie wpłynie na stagnację w pracy. Jesteśmy świadomi, jakie wyzwania staną przed pracownikami Biblioteki, jak również jej użytkownikami.

Danuta Kapinos
Dyrektor BG PŚk

indeks

Nowa biblioteka – stare potrzeby

W ostatnich latach wyodrębniła się pewna grupa bibliotek akademickich, w których prowadzone są badania, mające na celu rozpoznanie przeszkód, potrzeb, ewentualnie zachowań klientów, w procesie zdobywania informacji. Intencją tych przedsięwzięć jest doskonalenie zarządzania biblioteką.

O niektórych projektach realizowanych w naszej bibliotece wspominałam już na łamach „Indeksu”.

W bieżącym roku, w ramach projektu Tempus, zakończyliśmy badania identyfikujące potrzeby użytkowników naszej biblioteki.

Korzystając z okazji, serdecznie dziękuję wszystkim studentom, którzy wzięli udział w badaniach oraz pracownikom, nauczycielom akademickim, którzy pomogli w ich organizacji.

W projekcie, o którym wspominałam, uczestniczyli ponadto przedstawiciele bibliotek: Politechniki Krakowskiej, ATR Bydgoszcz i Uniwersytetu Szczecińskiego. Wykorzystaliśmy profesjonalny program do analizy potrzeb, zweryfikowany w podobnych badaniach prowadzonych w bibliotekach brytyjskich.

Chciałabym przedstawić, w olbrzymim skrócie, główne postulaty, dotyczące usprawnienia świadczonych usług, które wytypowali nasi klienci, na tle opinii użytkowników innych bibliotek. Wśród 22 zgłoszonych postulatów na czołowych miejscach znalazły się następujące:

- zakup większej ilości tytułów książek i czasopism,
- lepszy dostęp do Internetu,
- większa ilość egzemplarzy skryptów i podręczników,
- więcej komputerów dla użytkowników.

Te postulaty zgłaszali użytkownicy wszystkich badanych bibliotek. Jednak niedostatek książek oraz dostępu do Internetu najsilniej odczuwają studenci PŚk. Deficyt środków, szczególnie w instytucjach non-profit, nikogo nie dziwi. Może dlatego, że jest chroniczny, stał się cechą systemową, czy jak kto woli normą. Głównym remedium na poprawę standardu usług bibliotecznych jest umiejętność pozyskiwania środków na rozwój,

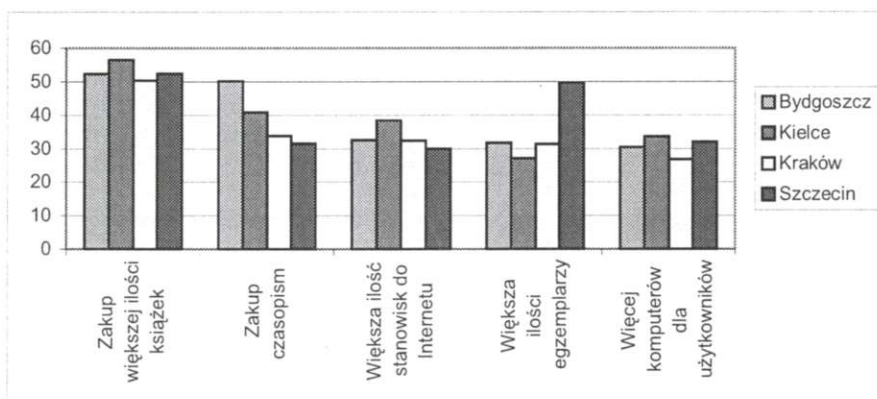
oczywiście nie zapominając o doskonaleniu efektywności istniejących nakładów. Tym niemniej środki finansowe są potrzebą elementarną.

Dobrze tę sytuację oddaje trawestacja znanego powiedzenia: „można nie

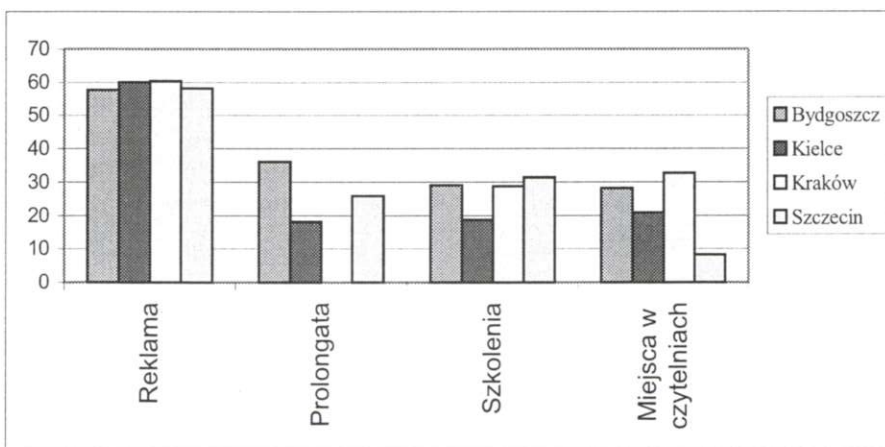
strzelać z wielu powodów, lecz powodem zasadniczym jest z reguły brak armat”.

Jolanta Sobielga
Biblioteka Główna PŚk

Porównanie wybranych preferencji, uznanych przez respondentów za najważniejsze

Porównanie wybranych preferencji uznanych przez respondentów za nieistotne

Biblioteka Główna

■ 1966 ■

1 grudnia następuje oficjalne otwarcie Biblioteki Głównej Kielecko-Radomskiej WSI zlokalizowanej w budynku przy ul. Szymanowskiego. Podstawowy księgozbiór (ok. 3000 vol.) stanowią książki przekazane w darze przez kieleckie instytucje i zakłady: Punkt Konsultacyjny AGH, Zakłady Urządzeń Chemicznych i Armatury Przemysłowej „Chemar”, Towarzystwo Przyjaciół Wyższych Szkół Zawodowych oraz Centralę Domu Książki w Warszawie. Kierownikiem biblioteki zostaje mgr Eugeniusz Komorowski.

W Oddziale WSI w Radomiu działa Biblioteka Oddziałowa.

■ 1967 ■

W sierpniu Biblioteka przenosi się do nowych pomieszczeń w Domu Studenta przy Al. 1000-lecia PP (obecnie DS „Filon”). Zostaje utworzona druga Biblioteka Oddziałowa przy Wydziale Mechanicznym K-R WSI w Skarżysku Kamiennej.

■ 1969 ■

W Oddziale Radomskim K-R WSI powstaje biblioteka nowo utworzonego Wydziału Ekonomicznego z księgozbiorem подарowanym przez SGPiS (obecnie SGH) w ilości ok. 30 000 woluminów.

■ 1970 ■

Biblioteka przenosi się z akademika do nowych pomieszczeń w budynku dydaktycznym Wydziału Mechanicznego przy Al. 1000-lecia PP.

■ 1973 ■

Powiększa się baza lokalowa Biblioteki Głównej. Czytelnia Ogólna zostaje przeniesiona do nowego budynku dydaktycznego Wydziału Elektrotechniki i Automatyki.

■ 1974 ■

Rozporządzeniem Rady Ministrów z 19 września Kielecko-Radomska WSI zostaje przekształcona w Politechnikę Świętokrzyską, a Biblioteka od tej pory nosi nazwę Biblioteki Głównej Politechniki Świętokrzyskiej.

■ 1976 ■

Biblioteka znowu powiększa swoją bazę lokalową. Do nowego budynku dydaktycznego Wydziału Budownictwa Lądowego przenosi się dyrektor oraz Oddział Informacji Naukowej i Czytelnia Czasopism.

■ 1977 ■

Następuje zmiana na stanowisku dyrektora Biblioteki. Zostaje nim dr Jan Waluszewski, a dr Eugeniusz Komorowski otrzymuje stanowisko z-cy dyrektora.

■ 1978 ■

W związku z wydzieleniem z Politechniki Świętokrzyskiej WSI w Radomiu Biblioteka Oddziałowa i Biblioteka Wydziału Ekonomicznego przestają funkcjonować w strukturze Biblioteki Głównej PŚk.

■ 1980 ■

Biblioteka nawiązuje współpracę z Biblioteką Główną Politechniki Krakowskiej w zakresie budowy Katalogu Centralnego Czasopism Zagranicznych oraz Katalogu Centralnego Książek Zagranicznych w systemie KRAKUS.

■ 1981 ■

Następuje ponowna zmiana na stanowisku dyrektora. Z Biblioteki Głównej odchodzi dr Jan Waluszewski, a dyrektorem zostaje ponownie dr Eugeniusz Komorowski.

■ 1983 ■

Biblioteka otrzymuje do dyspozycji II piętro w nowym budynku dydaktycznym Wydziału Mechanicznego II, gdzie przenoszą się wszystkie agendy, a w budynkach Wydziału Budownictwa Lądowego i Wydziału Elektrotechniki i Automatyki zostają utworzone Czytelnie Wydziałowe.

■ 1988 ■

Kończy się kadencja dyrektora dr. Eugeniusza Komorowskiego. Na stanowisko dyrektora Biblioteki Głównej zostaje wybrany dr Jan Waluszewski. Dr Eugeniusz Komorowski odchodzi na emeryturę, ale zostaje zatrudniony na 1/2 etatu w Czytelni WEiA.

■ 1989 ■

Biblioteka Główna wkracza w fazę komputeryzacji. W Oddziale Informacji Naukowej zostaje zainstalowany zautomatyzowany system rejestrujący dorobek naukowy pracowników Politechniki Świętokrzyskiej.

■ 1991 ■

Następuje zmiana na stanowisku dyrektora Biblioteki Głównej. Po odejściu z pracy dr. Jana Waluszewskiego, funkcję obejmuje mgr Danuta Kapinos.

Biblioteka otrzymuje dodatkowe pomieszczenia na I piętrze Wydziału Mechanicznego II, w których

Politechniki Świętokrzyskiej

zostają umieszczone zbiory Oddziału Wydawnictw Ciągłych, oraz Oddział Informacji Naukowej.

Mgr Danuta Kapinos przygotowuje projekt planu komputeryzacji biblioteki, angażując w to przedsięwzięcie również pracowników naukowych Politechniki Świętokrzyskiej.

Zlikwidowane zostają czytelnie wydziałowe, a ich zbiory przenosi się do Czytelni Ogólnej.

1992

W Bibliotece zostaje zainstalowana sieć Novell v. 3.11 i rozpoczyna się wdrażanie Systemu Obsługi Biblioteki SOB v. 4.1 autorstwa prof. Krzysztofa Sa piechy. Pracownicy biblioteki automatycznie rejestrują zbiory. Trwają prace nad utworzeniem katalogu online.

1993

Następuje demontaż „dykty” – okienka w wypożyczalni – w systemie SOB zostaje uruchomiona automatyczna rejestracja użytkowników i wypożyczeń.

W związku ze zmianą sposobu udostępniania pracownicy Biblioteki Głównej przystępują do okodowania księgozbioru.

1994

Biblioteka zawiera umowę z Naukową Akademią Siecią Komputerową na udostępnianie baz danych w systemie DATA STAR, który oferuje około 300 wielodziedzinowych baz dostępnych w trybie online.

W maju Biblioteka organizuje ogólnopolską konferencję „Działalność informacyjna bibliotek szkół wyższych”. W obradach, odbywających się w Ośrodku Wczasowym Ameliówka k. Kielc, bierze udział 90 osób.

Wspólnie z innymi bibliotekami politechnicznymi Biblioteka Główna PŚk rozpoczyna realizację dwuletniego Projektu TEMPUS JEP 07853-94, dotyczącego współpracy z bibliotekami zachodnimi w sprawach komputeryzacji.

Ówczesny Rektor Uczelni prof. Andrzej Neimitz podejmuje starania o budowę nowego gmachu Biblioteki Głównej. Politechnika Świętokrzyska wchodzi na listę „C” w MEN.

1995

Biblioteka instaluje nowoczesny brytyjski system obsługi biblioteki TINLIB. W ramach realizowanego projektu TEMPUS JEP 07853-94 zostaje zakupiony sprzęt komputerowy.

Biblioteka Główna i firma ABE Marketing z Warszawy organizują wystawę-kiermasz książek renomowanych wydawnictw amerykańskich, brytyjskich i niemieckich.

Zbiory Biblioteki Głównej są udostępnione w sieci Internet.

Biblioteka zostaje koordynatorem projektu TRAIL (Training Awards and Institutional Links) dotyczącego doradztwa bibliotek brytyjskich w sprawach organizacji i zarządzania w bibliotekach polskich. Przedsięwzięcie to, uzgodnione przez MEN i International Book Development (Wielka Brytania) w ramach Funduszu Know-How, jest pilotowane przez British Council.

1997

Rozpoczyna się budowa nowego gmachu Biblioteki Głównej.

W ramach realizacji Projektu TRAIL Biblioteka organizuje międzynarodową konferencję „Projekt poprawy polskiego systemu bibliotek szkół wyższych poprzez rozwój strategii doradztwa”. W obradach uczestniczy 100 osób. Na konferencji, na wniosek dyrektor Biblioteki Głównej PŚk mgr Danuty Kapinos, zostaje powołana Konferencja Dyrektorów Bibliotek Szkół Wyższych.

Do Biblioteki zostają włączone zbiory Ośrodka Informacji Patentowej.

Biblioteka przystępuje do pracy w międzyuczelnianym zespole roboczym zajmującym się tworzeniem nowego języka informacyjno-wyszukiwawczego.

1998

Biblioteka uczestniczy w realizacji Projektu TEMPUS CME 2458-96, dotyczącego utworzenia katalogu centralnego zbiorów bibliotek w nim uczestniczących oraz w przygotowaniu projektu utworzenia Centralnego Katalogu Polskich Czasopism Technicznych.

1999

Rozpoczyna się realizacja następnego projektu TEMPUS UM JEP 13242-98 „Rozwój technik zarządzania biblioteką jako część TQM uczelni”. Projekt ten umożliwia zakup do Biblioteki nowego sprzętu: 10 komputerów, drukarki i kserografu.

2000

Finiszuje budowa nowego gmachu Biblioteki Głównej. Wkrótce przeprowadzka!

Opracowała:
Joanna Dąbrowska
Biblioteka Główna PŚk

Informacja naukowa

W zakresie prowadzonej działalności koncentrujemy się głównie na jakości świadczonych usług, ich relewantności i kompletności. Stale rosnące zapotrzebowanie na szybką i trafną informację powoduje coraz intensywniejsze wykorzystywanie przez użytkowników elektronicznych źródeł informacji, takich jak:

- wielodzielnicowe bazy danych na CD-ROM (Compendex, Iconda),
- polskie bibliograficzne bazy danych (Bibliografia Zawartości Czasopism, Przewodnik Bibliograficzny),
- bazy dostępne w wersji sieciowej (Inspec, Medline),
- zbiór norm – oferujemy największy w regionie zbiór wydawnictw normalizacyjnych – normy z 38 grup,
- zbiór dokumentów prawnych: przepisów i publikacji – baza LEX,
- wycinków prasowych z serwisu GLOB dotyczące Politechniki Świętokrzyskiej

Informacja Naukowa świadczy usługi poprzez:

- 1) udostępnianie
 - krajowej literatury branżowej,

LEX-Alfa

Program LEX jest bazą przepisów prawnych publikowanych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim oraz w wybranych dziennikach urzędowych.

Dane zawarte w programie aktualizowane są co miesiąc. Baza dostępna jest na CD-ROM na jednym stanowisku.

Program udostępnia następujące sposoby wyszukiwania aktów:

- skorowidz
 - hasła (zwykle i odsyłaczowe)
 - grupy haseł
- filtr
 - identyfikator (wydawnictwo) – Dz U, M.P.
 - data aktu (wydania lub uchwalenia)
 - rodzaj aktu (np. ustawa)
 - autor aktu
 - tytuł aktu
- słownik
 - służy do wyszukiwania grupy aktów, w których tekście znajduje się poszukiwane słowo
- identyfikator
 - oznaczenie wydawnictwa (Dz U)
 - rok opublikowania
 - numer zeszytu (w ramach roku)
 - pozycja (w numerze), np. Dz U 95.6.30
- półka z rocznikami
- najczęściej używane akty
 - można wpisać je na listę aktów
- zakładka
 - służy do zapamiętania poszczególnych okien wyświetlanych w trakcie pracy z programem

- literatury normalizacyjnej,
 - zbioru przepisów prawnych,
 - zagranicznych wydawnictw informacyjnych,
 - prac naukowo-badawczych i doktorskich,
 - dziedzinowych zagranicznych baz danych,
 - polskich bibliograficznych baz danych,
 - wycinków prasowych z serwisu Glob,
- 2) tworzenie baz:
 - Bibliografia Publikacji Pracowników,
 - oprogramowanie komputerowe zakupione przez PŚk,
 - Kartoteka Haseł Osobowych
 - 3) popularyzację działalności:
 - opracowywanie informatorów dla użytkowników,
 - opracowywanie instrukcji do korzystania z baz danych,
 - szkolenie użytkowników w zakresie możliwości korzystania ze zbiorów,
 - zamieszczanie artykułów w Indeksie,
 - aktualizowanie tablic i gablot informacyjnych,
 - aktualizowanie strony domowej WWW Biblioteki.

Przewodnik Bibliograficzny

Jest to polska bibliograficzna baza książek tworzona przez Bibliotekę Narodową.

Przewodnik Bibliograficzny jest dostępny w trybie MS-DOS przy użyciu programu MAK.

Dokumentem bazy danych jest opis bibliograficzny.

Wyszukiwanie dokumentów odbywa się za pomocą następujących indeksów:

Indeksy:	nazwy_osob.	A
	nazwy_korp.	A ABSENCJA CHOROBOWA
	tytuły	A B
	serie	A B C
	wydawcy	A B C I INNE OPOWIADANIA
	ISBN	A B C MAKROBIOTYKI
	tematy/okr.	A B V
	hasła_przedm.	A BARS
	nazwiska	A BIBLIOGRAPHY OF ARABY

Bibliografia Zawartości Czasopism

Baza rejestruje zawartość ok. 1200 polskich czasopism i wydawnictw zbiorowych oraz wykazuje zawartość wszystkich naukowych wydawnictw ciągłych, łącznie z zeszytami naukowymi wyższych uczelni. Zawiera także materiały z miesięczników i kwartalników społeczno-kulturalnych oraz wybranych tygodników i dzienników.

Zakres czasowy posiadanej bazy – od 1997 r. Aktualizacja danych odbywa się co miesiąc za pomocą poczty elektronicznej.

Bibliografia Zawartości Czasopism dostępna jest w trybie MS-DOS przy użyciu programu MAK.

Wyszukiwanie w bazie umożliwiają następujące rodzaje indeksów:

- tytuły artykułów
- osobowy
- działowy
- indeks serii
- książki
- recenzje
- rzeczowy
- tytułowy czasopism

ICONDA

Bibliograficzna baza obejmująca światową literaturę z zakresu inżynierii wodnej i lądowej, konstrukcji budowlanych i inżynierskich, projektowania, architektury i urbanistyki. Baza zawiera ok. 300 000 rekordów.

Dostępna na CD-ROM, jednoinstanowiskowa. Aktualizacja odbywa się co kwartał. Zakres czasowy – od 1976 r.

Elementami wyszukiwawczymi w bazie są:

- słowa z tytułu i abstraktu
- nazwiska autorów
- tytuł publikacji
- adres autora (miejsce zatrudnienia)
- tytuł czasopisma
- dane dotyczące konferencji
- rok publikacji
- dokładna data publikacji
- język dokumentu
- język streszczenia
- kraj opublikowania
- typ publikacji
- rozpoczęcie projektu
- zakończenie projektu
- identyfikator rekordu

INSPEC

Wiodąca bibliograficzna baza z zakresu: fizyki, inżynierii elektrycznej, elektroniki, elektrotechniki, komunikacji, informatyki. Rocznie uzupełniana jest o około 330 000 rekordów. Cała baza zawiera obecnie ok. 6 milionów rekordów bibliograficznych.

Od 1 stycznia 2000 r. baza jest dostępna dla pracowników i studentów Politechniki Świętokrzyskiej w trybie online na serwerze Interdyscyplinarnego Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego Uniwersytetu Warszawskiego.

Warunkiem koniecznym rozpoczęcia pracy z bazą jest wyłączenie serwera Proxy. Następnie należy się połączyć ze stroną www:

<http://zatoka.icm.edu.pl>

Pojawia się strona: **Naukowe bazy danych w ICM**. Wybieramy bazę **INSPEC**.

Wpisujemy **ID: tuk**

hasło: tukan

i naciskamy klawisz: Start Ovid, a następnie: Continue.

Użytkownik ma do wyboru trzy zakresy czasowe:

INSPEC 1996-2000

INSPEC-ALL-YEARS

INSPEC-OLD 1969-1995

Podstawowe klucze wyszukiwawcze:

- słowa kluczowe
- nazwisko autora
- tytuł artykułu
- tytuł czasopisma
- streszczenie
- informacje o konferencji
- autor korporatywny
- kraj opublikowania
- ISBN, ISSN
- zeszyt/część
- język
- wydawca
- informacje o patencie
- tom
- rok

COMPENDEX PLUS

Jest to wielodzielnicowa baza inżynierijno-techniczna dostępna na CD-ROM. Obejmuje światową literaturę z zakresu inżynierii i techniki. Baza rejestruje artykuły z ponad 2600 czasopism międzynarodowych oraz materiały konferencyjne i raporty techniczne. Rocznie baza poszerza się o ok. 200 000 nowych rekordów.

Aktualizacja bazy odbywa się co miesiąc. Zakres czasowy – od roku 1989 do 2000 (na rok 2001 baza nie została zaprenumerowana).

Baza pozwala na wyszukiwanie według wszystkich pól rekordu i dowolne modyfikowanie operacji wyszukiwawczych.

Po otwarciu bazy na ekranie zostaje wyświetlone okienko: **Select Main Activity**, czyli **Wybór głównych funkcji**. Po wybraniu opcji **Begin a New Search**, czyli **Rozpoczęcie nowego wyszukiwania** wyświetlają się elementy wyszukiwawcze:

- indeks słów/fraz
- nagłówki tematyczne
- nazwisko autora
- instytucja macierzysta autora
- słowa z tytułu
- tytuł czasopisma
- konferencje (rok, organizator, miejsce)
- język publikacji

Dokończenie na stronie 26

Konsorcja czasopism elektronicznych

KONSORCJUM POLSKICH BIBLIOTEK NAUKOWYCH – LINK SPRINGER

Biblioteka Główna należy do Konsorcjum Polskich Bibliotek Naukowych, zorganizowanego przez firmę Swets Blackwell i wydawcę Springer Verlag.

Uczestniczące w Konsorcjum biblioteki uzyskały dostęp do 465 tytułów pełnych tekstów czasopism naukowych wydawnictwa Springer Verlag dla dowolnej ilości użytkowników. Jest to możliwe poprzez internet (dla całego zakresu IP uczelni):

– www.link.springer.de – serwer niemiecki

lub

– <http://link.springer-ny.com> – serwer nowojorski.

Baza czasopism zwiększa się z roku na rok. W centralach dystrybucyjnych odbywa się codzienna aktualizacja.

Kryteria wyszukiwania:

- tytuł czasopisma,
- nazwisko autora artykułu,
- dziedzina wiedzy,
- rok wydania,
- numer wydania

Wydawcy, widząc wzrastające potrzeby użytkowników, zwiększającą się rolę informacji naukowej dostępnej w formie elektronicznej, a szczególnie czasopism online, tworzą coraz to nowe konsorcja.

– kombinacje słów kluczowych przy pomocy operatorów Boole'a (and, or, not).

KONSORCJUM POLSKICH BIBLIOTEK NAUKOWYCH – SWETSNETNAWIGATOR

Jest to Baza Spisów Treści 2001, dostępna w ramach Konsorcjum Bibliotek. Zawiera dostęp do spisów treści (aktualizowanych raz w tygodniu) 17000 czasopism naukowych ze wszystkich dziedzin wiedzy. Baza jest udostępniana poprzez internet (<http://www.swetsnavigator.nl/prod>) dla dowolnej ilości użytkowników i całego zakresu IP Uczelni.

Kryteria wyszukiwania:

- tytuł czasopisma,
- rok wydania,
- numer czasopisma,
- dziedzina wiedzy,
- nazwa wydawcy,
- profile poszukiwawcze przesyłane na adres e-mail (SDI),
- wysyłanie spisów treści na podany adres e-mail.

Bazy czasopism

BAZA EIFL DIRECT wydawca EBSCO Publishing
CD-ROM, ogółem 3200 tytułów czasopism i 1300 podręczników za lata 1984-2000

Dostęp do 5 pełnotekstowych baz z zakresu nauk technicznych, społecznych, edukacyjnych, biznesowych:

- Academic Search Elite – 1250 tytułów
- Business Source Premier – 1370 tytułów
- Newspaper Source – 143 tytuły
- Public Library Fulltext
- Mas Fulltext

Na dyskietkach

CURRENT CONTENTS ON DISKETTE, Ser.: Engineering Computing & Technology

Bieżące spisy treści czasopism naukowych będących na liście filadelfijskiej.

Tygodnik, wydawca Institute for Scientific Information, USA

W zbiorach BG od 1992 – 2000 roku.

Wyszukiwanie za pomocą indeksów: Title Word i Author Index

CURRENT CONTENTS ON DISKETTE, Ser.: Physical, Chemical & Earth Science

Bieżące spisy treści czasopism naukowych będących na liście filadelfijskiej.

Tygodnik, wydawca Institute for Scientific Information, USA

W zbiorach BG od 1992 roku, prenumerata ciągła.

Wyszukiwanie za pomocą indeksów: Title Word i Author Index.

MEZHKNIGA

Katalog oraz cennik czasopism rosyjskich wydawanych przez wydawnictwo Międzynarodnoja Kniga

Na CD-ROM

Springer LINK CD-ROM

Katalog of all Available Books, Journals and Electronic Media.

W zbiorach BG od 1994 – 2001 roku, wydawca Springer Verlag

ZDB CD-ROM

Zeitschriftendatenbank, CD-ROM Ausgabe Benutzerhandbuch

Zawiera 860000 tytułów z 3500 niemieckich bibliotek za 1996 rok,
Wydawca DBI, Deutsches Bibliotheksinstitut

CZASOPISMA ELEKTRONICZNE; dostęp online do 18 tytułów BG będących w prenumeracie w bieżącym roku.

Dostęp z serwerów wydawców zagranicznych za pośrednictwem firmy Ebcso/Lange&Springer

Są to tytuły:

- Dynamics and Stability
- Electric Machine
- Fuzzy Sets and Systems
- Geotechnique
- International J. of Nonlinear Mechanics
- International J. of Robotics Research
- Journal of Applied Mechanics ASME
- Journal of Dynamics Systems ASME
- Journal of Engineering Mechanics
- Journal of Environmental Engineering
- Journal of Geotechnical
- Journal of Heat Transfer ASME
- Journal of Structural
- Journal of Tribology ASME
- Magazine of Concrete Research
- Mathematical and Computer Modeling of Dynamical Systems
- Soil Science of America
- Vehicle SystemDynamics

TINLIB – baza własna BG

1500 tytułów wydawnictw ciągłych w tym: czasopism polskich i zagranicznych, zeszytów naukowych pochodzących z wymiany między uczelniami i darów, prenumerowanych i gromadzonych od 1965 roku, opracowywanych w module katalogowania.

Funkcje wyszukiwawcze to: tytuł, słowa kluczowe, klasyfikacja dziesiętna i wyszukiwanie łączone

Hasło dostępu: katalog
katalog

W opracowaniu baza spisów treści i abstraktów bieżących czasopism zagranicznych znajdujących się w Czytelni Naukowej Biblioteki Głównej, prenumerowanych w 2001 roku.

BAZA TECHNICZNYCH CZASOPISM POLSKICH – Tinlib spisy treści i abstrakty do wybranych tytułów czasopism od 1998 roku, prenumerowanych w BG.

- Są to tytuły:
- Archives of Metallurgy
- Archives of Control

- Automatyka Elektroenergetyczna
- Kwartalnik Architektury i Urbanistyki
- Metrologia i Systemy Pomiarowe
- Paliwa i Smary
- Pomiary Automatyka i Kontrola
- Pomiary Automatyka Robotyka
- Prace Instytutu Lotnictwa
- Zeszyty Naukowe PŚk Ser.: Budownictwo, Elektryka, Mechanika, Nauki Ekonomiczne

SYBG1, baza materiałów konferencyjnych znajdujących się w zbiorach BG od 1960 roku, uzupełniana na bieżąco, dostępna w Czytelni Naukowej.

Funkcje wyszukiwawcze:

Tytuł konferencji, nazwa organizatora, miejscowość, kraj, rok, w którym się odbyła, język oraz słowa kluczowe

Hasło dostępu: guest
guest

SYMPOnet, baza materiałów konferencyjnych, zbiory 60 polskich bibliotek technicznych od 1980 roku, pod patronatem BG PW, dostępna poprzez Internet.

Hasło dostępu:
<http://www.bg.pw.edu.pl>

Bieżące informacje nt. czasopism elektronicznych znajdują czytelnicy na stronie internetowej Biblioteki Głównej lub są informowani pocztą elektroniczną.

Opracowanie:
Teresa Korczewska
Biblioteka Główna PŚk

Biblioteka będzie poszerzać zakres usług biblioteczno-informacyjnych na nośnikach elektronicznych

Informacja patentowa

Zbiory Informacji Patentowej

Zbiory gromadzone w czytelniku:

1. Opisy patentowe na nośniku papierowym z zakresu wszystkich dziedzin techniki:

- polskie (od 1924 roku)
- austriackie (od 1966 r. do 31.12.1991 r.), kontynuacja – baza ESPACE AT
- niemieckie – RFN (od 1973 r. do 28.08.1991 r.), kontynuacja – baza ESPACE DE, DEPAROM

2. Literatura patentowa na CD-ROM:

- bazy bibliograficzne: ESPACE ACCESS, ESPACE ACCESS PRECES, PATOS
- bazy pełnotekstowe: ESPACE AT, ESPACE DE i DEPAROM, ESPACE PRECES.

3. Literatura towarzysząca:

- Wykazy patentów na wynalazki, wykazy wzorów użytkowych, wykazy znaków towarowych zarejestrowanych w Urzędzie Patentowym RP i zgłoszonych do rejestracji.
- Biuletyn Urzędu Patentowego RP
- Wiadomości Urzędu Patentowego RP
- Wydawnictwa z zakresu wynalazczości i ochrony intelektualnej:
 - biuletyny z serii „Wynalazczość i ochrona własności intelektualnej”
 - biuletyn Samorządu Rzeczników Patentowych „Rzecznik Patentowy”

Zbiory udostępniane są wyłącznie na miejscu dla wszystkich zainteresowanych.

Pełnotekstowe i bibliograficzne bazy patentowe na CD-ROM

ESPACE PRECES

dokumentacja patentowa krajów Europy Wschodniej i Środkowej (BG, CS, CZ, HU, LT, LV, PL, RO, SK), opisy patentowe w językach narodowych.

ESPACE ACCESS PRECES

dane bibliograficzne + abstrakt (skrót opisu) patentów z Europy Wschodniej i Środkowej. Baza stanowi indeks do poszukiwań w bazie ESPACE PRECES

Kryteria wyszukiwania:

data zgłoszenia, numer zgłoszenia, data publikacji, tytuł angielski i w języku narodowym, symbole MPK, nazwa twórcy i zgłaszającego, rodzaj dokumentu, numer pierwszeństwa, data pierwszeństwa, kraje desygnowane, słowa lub kombinacja słów z tytułu lub skrótu opisu.

ESPACE DE, DEPAROM

dokumentacja patentowa Niemiec (DE) od sierpnia 1991 r.: zgłoszenia patentowe (A), udzielone patenty (C), udzielone patenty ze zgłoszeń publi-

kowanych w ramach EP i PCT (T), zgłoszenia wzorów użytkowych (U).

PATOS

PATOS Text

dane bibliograficzne wraz ze skrótem patentów i zgłoszeń od 1991 r. oraz wzorów użytkowych Niemiec (DE).

Kryteria wyszukiwania:

numer patentu, rodzaj dokumentu, nazwisko/nazwa twórcy zgłaszającego, symbole klasyfikacji MKP, tytuł, data pierwszeństwa, data zgłoszenia, data publikacji, data udzielenia patentu, słowa lub kombinacja słów z tytułu.

PATOS Image

dane bibliograficzne wraz z rysunkiem (bez skrótu) zgłoszeń i patentów Niemiec (DE) (w ograniczonym zakresie czasowym).

Baza PATOS stanowi indeks do poszukiwań w bazach ESPACE DE i DEPAROM

Kryteria wyszukiwania:

numer patentu, rodzaj dokumentu, nazwisko/nazwa twórcy i zgłaszającego, symbole klasyfikacji MKP, tytuł, data pierwszeństwa, data zgłoszenia, data publikacji, data udzielenia patentu, słowa lub kombinacja słów z tytułu.

ESPACE AT

pełne teksty w formie graficznej patentów Austrii (AT) od 1992 r.

Kryteria wyszukiwania:

analogicznie jak w bazie PATOS.

ESPACE ACCESS

dane bibliograficzne opisów zgłoszeniowych dokonanych do Europejskiego Urzędu Patentowego i dane bibliograficzne międzynarodowych zgłoszeń patentowych dokonywanych przez Biuro

Międzynarodowe (PCT) – od 1978 r.

Kryteria wyszukiwania:

numer publikacji, data publikacji, numer zgłoszenia, data zgłoszenia, numer pierwszeństwa, data pierwszeństwa, numer publikacji EUROPCT, kraje wyznaczone, symbol MKP, nazwisko twórcy, nazwa zgłaszającego, słowa lub kombinacja słów z tytułu w językach: angielskim, niemieckim, francuskim, słowa lub kombinacja słów z treści skrótu w języku angielskim, francuskim.

Opracowanie:

Grażyna Stefańska
Biblioteka Główna PŚK

Biblioteka nie może być gorsza niż rzeczywistość za jej oknami

Niektóre biblioteki uczelniane w Polsce jako jedne z pierwszych organizacji typu non-profit zaczęły wdrażać nowe metody zarządzania. W bibliotekarskiej praktyce obserwuje się już dobre efekty tych przedsięwzięć. Jednym z elementarnych kanonów zarządzania współczesną biblioteką akademicką jest dostosowywanie procesów bibliotecznych do wymogów szybko zmieniającego się otoczenia. Otoczenie biblioteki modeluje jej strategię rozwoju i w konsekwencji wpływa na decyzje operacyjne. Nawet z pobieżnej obserwacji widać, że dzisiejsze otoczenie bibliotek dostarcza następujące sygnały:

- Szybko rośnie podaż informacji naukowej.
- Poziom merytoryczny tej informacji jest coraz bardziej zróżnicowany.
- Rośnie zapotrzebowanie na informację naukową, zwłaszcza wykorzystywaną poza obszarem badań stricte naukowych.
- Informacja naukowa jest coraz bardziej „agresywna”, co jest wynikiem nasilającej się konkurencji na rynku informacji.
- Następuje coraz szybsze „starzenie się” informacji.
- Deficyt środków na rozwój w instytucjach non-profit, takich jak biblioteka jest chroniczny i dlatego pozyskiwanie środków na rozwój jest dla menedżerów bibliotek zadaniem strategicznym.

Moim zdaniem są to właśnie przesłanki budowy dobrej strategii rozwoju biblioteki. Stąd zadania dla menedżerów zarządzających biblioteką można opisać następująco:

- Doskonalenie systemów wyszukiwania informacji, zarówno infrastruktury jak również systemów metainformacyjnych. Dorobek w tym względzie jest ogromny. Systemy metainformacyjne są coraz bardziej wyrafinowane i niewątpliwie należą do usług typu hi-tech.
- Doskonalenie systemu selekcji informacji, obejmującego zarówno pozbywanie się staroci, jak również gromadzenie informacji o ustalonej proveniencji. Doświadczenia wiodących bibliotek są tu również znaczące.
- Budowa lokalnych i regionalnych sieci informatycznych, pamiętając, że nie tyle gromadzenie, co zapewnianie dostępności do informacji jest zadaniem współczesnej biblioteki. Doświadczenia krajowe i zagraniczne mogą być inspirujące.
- Budowa systemu monitorowania procesów bibliotecznych zapewniającego rzetelną informację zwrotną o skutkach wdrażanych przedsięwzięć.
- Pozyskiwanie środków na rozwój. W większości krajów zachodnich biblioteki uniwer-

syteckie są współfinansowane ze środków pozabudżetowych, jednocześnie nikła jest nadzieja na to, że stracą swoją naturę non-profit. Stąd ważne jest upowszechnianie w regionie przekonania, że uczelnia wyższa wraz z Akademickim Centrum Zasobów Informacyjnych wyzwała szereg efektów mnożnikowych.

1. Należy do regionalnych placówek usługowych najwyższego rzędu.
2. Pełni funkcję miastotwórczą.
3. Jest najważniejszym czynnikiem lokalizacji przemysłu hi-tech.
4. Jest obok infrastruktury największą wartością regionalną wyznaczającą miejsce regionu w rankingach.

Trudno znaleźć w cywilizowanym świecie mocniejsze argumenty na rzecz partycypacji regionu w kosztach funkcjonowania „Centrum”.

Przyglądając się nowoczesnym bibliotekom w krajach zachodnich odnoszę wrażenie, że zgromadzona tam infrastruktura, rozwiązania funkcjonalne oraz kompetentny personel „mówią” użytkownikowi: „Oferujemy Ci taką nawigację, że nie pobłądzisz w tym ogromie informacji, do której z tego miejsca możesz dotrzeć”. Jestem przekonana, że będziemy realizować taką właśnie misję w nowo powstającym Akademickim Centrum Zasobów Informacyjnych. Użytkowanie informacji naukowej jest bowiem samo w sobie zajęciem stresującym i dlatego zadaniem współczesnej biblioteki jest łagodzenie tego stresu, choćby na etapie identyfikacji i pozyskiwania informacji przez użytkowników.

Jolanta Sobielga
Bibliotek Główna PSk

Wejście do sali konferencyjnej Biblioteki Głównej

Rozmowy z czytelnikami

Redakcja „Indeksu” przeprowadziła minisondę wśród czytelników Biblioteki Głównej naszej Uczelni. Czytelnicy odpowiadali na cztery pytania, które uwzględniały uwagi i oczekiwania użytkowników:

1. Jak często korzysta Pan/Pani z Biblioteki?
2. Jakie są oczekiwania Pana/Pani w stosunku do Centrum Zasobów?
3. Co powinno się znaleźć w nowej Bibliotece?
4. Jakie ma Pan/Pani uwagi, spostrzeżenia?

Odpowiedzi:

Wojciech, Wydział Budownictwa Lądowego, rok IV

1. 3 x w tygodniu,
2. wystarczająco pod względem zbiorów, może więcej pozycji z zakresu budownictwa, ale to sprawa rynku wydawniczego,

3. chciałbym, aby nowa czytelnia czasopism miała równie dobre warunki jak w obecnym pomieszczeniu.

Marcin, Wydział Elektrotechniki Automatyki i Informatyki, rok V

1. 1 raz na 2, 3 dni,
2. oprogramowanie katalogu powinno być szybsze i łatwiejsze w obsłudze,
3. zbiory są wystarczające, korzystam z czasopism,
4. dwa ksera w bibliotece.

Anna, Wydział Mechatroniki i Budowy Maszyn, rok III ZiM

1. 3 x w tygodniu,
2. brak większej ilości egzemplarzy książek,
3. czasopisma w wystarczającej ilości,
4. więcej stolików w czytelni dla czytelników, więcej komputerów w katalogach, instrukcja za obszerna, zbyt mało ksero.

Pracownik naukowy, Wydział Budownictwa Lądowego.

1. 2 x w tygodniu,

2. jestem zadowolony, zawsze znajdę to czego potrzebuję,
3. za małą powierzchnią na ekspozycję czasopism.

Pracownik naukowy, Wydział Budownictwa Lądowego

1. 3 razy tygodniowo,
2. jestem bardzo zadowolony z tego, co jest w Czytelni,
3. ewentualne rozszerzenie o literaturę anglojęzyczną na potrzeby dyplomantów.

Pracownik naukowy, Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki

1. 3 x w tygodniu z całej Biblioteki,
2. dla moich potrzeb zbiory są wystarczające,
3. na co dzień korzystam z Internetu i na bieżąco jestem informowany przez wydawcę IEEE o nowościach,
4. więcej nowości w BG.

Adres e-mail Biblioteki Głównej Politechniki Świętokrzyskiej: library@eden.tu.kielce.pl

Informacja naukowa

Dokończenie ze strony 21

Bibliografia Publikacji Pracowników

Baza tworzona jest w ramach eksploatowanego przez Bibliotekę systemu TINLIB. Zawiera ok. 2500 rekordów. Dostępna jest poprzez stronę WWW Biblioteki Głównej przy użyciu formularza WAIS:

<http://lib.tu.kielce.pl>

Opcje wyszukiwawcze:

- wyszukiwanie globalne
- tytuł
- autor
- rok publikacji
- język publikacji

Rejestr oprogramowań zakupionych przez Politechnikę Świętokrzyską

Jest to oprogramowanie własne, jednostanowiskowe, dostępne tylko w OIN. Baza uruchamiana jest poleceniem **katprog** w trybie MS-DOS.

W bazie są następujące dane:

- nazwa oprogramowania
- data rejestracji w OIN
- jednostka zakupująca

Baza zawiera informacje od 1994 r. i jest na bieżąco aktualizowana.

Wyszukiwanie możliwe jest według nazwy oprogramowania.

Opracowanie:
Barbara Podlipalin
Biblioteka Główna PŚk

Nowa Biblioteka Politechniki Świętokrzyskiej

ARCHITEKTURA SPRZYJAJĄCA NAUCE

BIBLIOTEKA GŁÓWNA

